

Számvetés

Az egész közvéleményt erősen foglalkoztató, élénk érdeklődést kiváltó esemény előtt állnak egyetemünk pártalapszervezetei is. Az MSZMP szervezeti szabályzata értelmében az alapszervezetek vezetőit kétévénként kell újjáválasztani. — Ez a feladatunk — s nem is kevés.

A számvetés szokása, az eltelt idő, és az ez idő alatt végzett munka sommázását követeli meg. Jó szokás ez azért, mert — ilyenkor napvilágra kerülnek az eredmények, a fogyatékosok is — egyszóval dialektikus értékelés ez, s mert dialektikus: előrelépést jelent, újabb fejlődés útját jelöli ki. Csak menni kell rajta, csak tenni kell! Okosan, céltudatosan, pártosan — a IX. Kongresszus szellemében.

Vannak sikereink és ezek mind a négy alapszervezet: az ipari, általános, a kereskedelmi kar, az alkalmazottai alapszervezetek munkáját dicsérik.

Az a jó munka, amikor a helyi feladatok kimunkálásában részt veszünk, amikor a pártalapszervezet meggyőzi a párttagokat és a pártönkívüli oktatókat, hallgatókat és dolgozókat arról, hogy a mi „gazdasági” munkánk harmonikusan arra a hármass egységre épül, amely a nevelői-, oktatói-, tudományos tevékenység „szentháromságával” — kommunista szellemű közgazdászokat, hivatásukat szerető szakembereket ad a hazának.

Egyetemünk több mint 200 párttagja az elmúlt évek során közelebb került a gyakorlati feladathoz: a képzés korszerűsítésével megváltozott a pártmunka jellege is.

Alapszervezeteink rendszeresen megtárgyalják a helyi problémákat, eltűnően van, s mind kevesebb az öncélúság, a szólamyszerűség, az „üresjárat”, s sokat tesznek annak érdekében, hogy a pártönkívüliek úgy értsék meg és helyeseljék a párt politikáját, hogy a feladatok elvégzésével cselekvően részt is vesznek azok végrehajtásában. Valóban — Önkéntes Harci Szövetség vagyunk!

Pártalapszervezeteink munkáját az eredmények jellemzik, mégsem mehetünk el szó nélkül amellett, hogy az állami feladatok megoldásának helyes módszere sokszor elmarad, „gyerekcipőben jár”; nem a jó pártmunka eszközeivel segítenek az oktatói-nevelői munka megújításában. Egyes pártvezetőségek esetenként átvesszik a tanszéki vezetés munkáját, ezzel együtt átvállalva azok felelősségét is. Ilyenkor természetesen háttérbe szorul a meggyőző politikai munka, a feladatok összefüggéseinek, jelentőségének magyarázata. He-lyenként az elszürküléssel is találkozunk. Amikor a munka formális oldalával törődünk elsősorban, s „általában” intézzük az ügyeket, „általánosságban” foglalkozunk a KISZ-szel, a kollégiumok életével, a hallgatók nevelésével stb. S még sokan elsodálkoznak azon, ha ilyenkor, az elszürkülés nyomán csökken alapszervezeteink öntevékenysége, kezdeményezése, és egyszerűen kiderül, hogy néhány pártcsoport nem eléggé az embereket érdeklő feladatokkal foglalkozik. Persze ehhez hozzájárul adott esetben párttag, vagy pártönkívüli tanszéki, kari vezetők nem kellő lelkesedése, olykor-olykor felelőtlensége is!

Pártalapszervezeteink eredményes munkájának fontos mutatója a párt növekedése. Az utóbbi évben rendszeresen emelkedett a pártba belépésüket kérők száma. A legjobb hallgatókat, az országos átlagnál nagyobb százalékban — de a lehetőségekhez képest kisebb — arányban javasoltunk pártagnak. Fiatal oktatóink közül néhányan azok, akik elfogadják és támogatják pártunk politikáját — talán sznobság, vagy meg nem értésből — valamiféle önháló véleményalkotás jogát féltve — nem értik, hogy a demokratikus centralizmus a pártban; az önháló véleményalkotás joga és kötelezettsége alapvető; és épp ezért a többség határozatát végre kell hajtani. A párttaggá nevelés állandó, megújuló feladatunk.

A párt szervezeti felépítésének egyik sarkköve a demokratikus centralizmus. Nyugodtan állíthatjuk, hogy mind következetesebben érvényesül ez mind a négy alapszervezet munkájában! Szélesedett a pártönkívüli demokrácia, nőtt párttagjaink vitakészsége, (nem hallgatják el véleményüket), nincs hiba a vezetőség munkájáról rendszeresen megtartott beszámolóknak. Erősödött a centralizmus és megszilárdult a pártfegyelem, a cselekvés egysége.

Hiba lenne azonban, ha a demokratikus centralizmust csupán valamiféle általános elvont fogalomként kezelnénk. Érvényesülésének megvan a pontos mutatója. Mégpedig az: hogyan halad a párt politikájának végrehajtása, milyen gyakorlati értékű politikai, „gazdasági” eredményeket értünk el saját területünkön? Az új mechanizmus elsajátítása, a tudományos kutatói tevékenység fejlesztése, a közgazdászok képzés korszerűsítése, a hallgatók közéleti tevékenységre való nevelése, az igaz hazafiság és a proletár internacionalizmus valóssá válása terén, s így sorolhatnánk tovább.

Joggal állapíthatjuk meg: a demokratikus centralizmus tehát a pártalapszervezetek, egyetemünk pártalapszervezetének egységes cselekvésében, a párttagság aktivitásában jut kifejezésre.

Ha nem mindenütt halad kielégítően egy-egy pártalapszervezet végrehajtása, könnyen megérthetjük, — ennek oka az, hogy vagy nem megfelelően ismertették a pártalapszervezetet, vagy nem jelölték meg ebben egy-egy pártcsoport feladatát, nem szervezték meg körültekintően a határozat végrehajtását és rendszeres ellenőrzését.

A lapigazság: a demokratikus centralizmus csak akkor érvényesülhet következetesen, ha minden egyes kommunista nemcsak nagyvonalakban ismeri, hanem pontosan tudja, mit kell tennie: személy szerint is! Minden párttagunkat konkrétan el kell látnunk párt megbízatással, segíteni és ellenőrizni kell őket! Akad nem is egy pártalapszervezet, ahol stagnál a politikai fevilágosító munka, sőt, olykor visszaesik.

A mostani nemzetközi helyzetben, amikor a világméretben folyó osztályharc élesedik, amikor akutia vált Vietnam, és van izraeli agresszió, s törések mutatkoznak a nemzetközi munkásmozgalomban, magától értetődő, hogy minden percben foglalkoznunk kell az időszaki nemzetközi és belpolitikai kérdések magyarázásával, párttagságunk tájékoztatásával, hallgatóink, a KISZ-tagok politikai nevelésével, — előadások, gyűlések, csoportos és elsősorban egyéni beszélgetések szervezésével.

Október 9-én, a pártvezetőségek újjáválasztása során egy sor feladatot hajtottunk végre. Taggyűléseinken két év eredményeit, gazdag tapasztalatait mérlegelve megjelöltük a további feladatokat. A beszámoló és viták kritikus és önkritikus hangja szolgálják az alapszervezeti vezetőségek megerősítését, s nemcsak abban az értelemben, hogy új, friss erők kerülnek be, hanem abban is, hogy az újjáválasztott régebbi vezetőségi tagok is hegerősödnék a megújuló bizalommal.

Kincses György

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

KÖZGAZDÁSZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

X. EVFOLYAM, 15. SZÁM.

ARA: 60 FILLÉR

1968. OKTOBER 5.

Nívódíj

Néhány nappal ezelőtt jelent meg a Rádióújságban: dr. Mátyás Antal egyetemi tanár, a politikai gazdaságtan tanszékének oktatóját a Magyar Rádió és Televízió elnöke nívódíjjal tüntette ki a „Fejlesztetek a közgazdasági gondolkodás történetéből” című rádióelőadás-sorozatáért.

— Hogyan került sor a rádióbeli szereplésre? — ezzel a kérdéssel kerestem fel Mátyás professzort.

— Az új mechanizmus széles körben felkeltette az érdeklődést a közgazdasági kérdések iránt. Ezért kértek fel a rádió munkatársai a sorozat megtartására.

— S a tapasztalatok?

— Sok újszerű problémával találkoztam az előadások összeállításában. Didaktikai szempontból nehéz volt a feladat, hiszen a rádió mikrofonja mellett nincs lehetőség effektív vizuális szemléltetésre. Ezért igyekeztem sok példával illusztrálni az elmondottakat, s ez bizony nehéz munkát jelentett.

Ügyelemmellett arra is, hogy azok a rádióhallgatók

is megérték mondanivalómat, akik nem rendelkeznek különösebb közgazdasági felkészültséggel. Éppen ezen ismeretek népszerűsítése volt a cél.

Az adásokban a közgazdaságtan-történeti kérdések filozófiai aspektusait igyekeztem kiemelni, ezt teszem egyetemi előadásaimban is.

— Folytatódik-e a jövőben az előadásorozat?

— Igen, újabb 18 folytatás megírására készülök jelenleg.

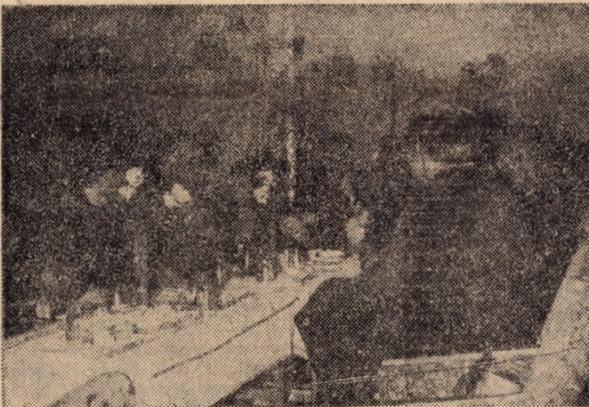
A sorozat az eddigi 22 adás még „népszerűbb” változata lesz. Az eddigi forma helyett azonban dramatizált változatot tervezünk, így az elméletek egyes részletei és bírálatok a rádióban még erőteljesebben juthatnak érvekre.

Törekedtem minden szempontból újat adni, a kérdések új oldalait megragadni s még a közgazdaságtan történetét ismerők igényeit is kielégíteni előadás-sorozatammal — mondta Mátyás professzor.

A nívódíjhoz ösztönt gratulálunk, és további sikeres munkát kívánunk!

Kurtán Lajos

Hazajöttek

Szeptember 30-án, hétfőn, igen kedves találkozó szentimentális lehetünk a KISZ-klubban. Mint már néhány éve, a szakszervezet, idén is megrendezte a nyugdíjasok találkozóját.

Nyugdíjasaink közül néhányan elbeszélgettünk. Annak ellenére, hogy hiányzik nekik a megszokott zibongás, lármá, (főleg azoknak, akik a kollégiumokban dolgoztak), talán több is a dolguk most, mint amikor „aktív” dolgozók voltak... Munka nélkül élni nem lehet.

A megjelenteket először dr. Vági Ferenc egyetemi tanár, az agrárgazdaságtan tanszék vezetője üdvözölte. Megköszön-

te az idős emberek járadózását, amivel oly sokban járultak hozzá az egyetem fejlesztéséhez; majd Simon Pál KISZ-titkár köszöntötte őket a diákok nevében.

A „vendégek” képviselőiben Igaz János elvtárs szólalt fel. Ő maga 30 évet töltött munkában az egyetemen, és még ma is vissza-vissza jár ide dolgozni. A többiek is nehezen szakadnak el 10, 20 sőt 30 év után... Minden „veteránunk” köszöni a szakszervezet kezdeményezését; hogy lehetővé tették számukra ezt a találkozást, ahol feleleveníthetik közös munkájuk történetét, jókedvű, sokszor édesbús emlékeiket. L. L.

Furcsa ügylet?!?

Az arra hívja fel a figyelmet, hogy: „az utalvány másra át nem ruházható!” Ezt a szinte szokványos mondatot mindenki olvassa, tudomásul veszi, és a menza utalványt „átruházza”.

Kinek? Átruházza barátjának, barátnőjének, csoporttársának, ismerősének stb. Addig, szót sem érdemel az egész, amíg ők, az egyetem hallgatói, mert miért ne részesüljenek ők is — ha „közvetett” módon is — az egyetem jóléti alapjából. Ha azonban ezek a jóbarátok, ismerősök stb. már nem egyetemünk hallgatói, hanem régen végzett hallgatók — tehát keresők, esetleg idegen egyetemisták, ezt már nem nézhetjük szórtanul. A végzett egyetemisták anyagi helyzete sem rózsás,

ezt jól tudjuk. Mégsem hasonlítható össze akár a csak 1200 —1300 Ft-os gyakornoki fizetés a 3—400 forintos ösztöndíjjal.

Nem lehet, hogy az egyetem évente kb. 2000 forintot költsön személyenként ebédjükre vagy vacsorájukra. Hasznosabb lenne ezt az összeget szociális segély címén kifizetni az arra rászorulóknak.

Nem várhat arra az egyetem, hogy majd a menza utalvány beváltásánál ellenőrizik a személyeket, hisz a vendéglátó vállalat nem érdekelt ebben, no meg ki is játszaná őket. Az egyetemnek, a menzabizottságnak kell vigyázni érdekeinkre! — gó

Oszoly 68

A KISZ VB Szolidaritási Bizottsága az idei évben is kirándulást szervez Oszolytőre. Annak ellenére, hogy ennek az akciónak már hagyományai vannak az előző két évből (jók is rosszak is), a szervezés és előkészítés munkája idén ütközött a legtöbb nehézségbe. Eredeti elképzeléseink szerint október 6-án vietnami társadalmi munkát rendeztünk volna, az oszolyi kirándulás időpontjaként pedig október 20-a szerepelt. A társadalmi munkát a Kertészeti Egyetemen közösen akartuk lebonyolítani. Ők biztosították volna a munkahelyet, a mi feladatunk csak a mozgósítás lett volna. A terv azonban nem valósult meg és ez nem rajtunk múlt. Így kellett szeptember utolsó hetében az időpontokat felcserélve elkezdni a szervezést.

A kirándulást az idén is össze akarjuk kapcsolni politikai mondanivalóval. Ezt egyrészt az útvonalon elhelyezett állomások szolgálják, amelyeken többek között szó lesz Vietnammól, Latin-Amerikáról, a nyugati diákmozgalmakról és belpolitikai kérdésekről. Ez a „járóverseny” tehát nem lesz a szó valódi értelmében vett verseny, hanem hasonlóan a két évvel ezelőtihez inkább „politikai túrának” nevezhető. Oszolytőn dr. Kende István, a nemzetközi tanszék docensének vezetésével teach inre (szabad vitára) kerül sor, majd a Gerilla-együttes ad műsort.

A kirándulásokon főleg az elsőévesekre és IX. kerületi középiskolásokra számítunk.

Indulás csoportokban vasárnap október 6-án reggel 8 és 1/2 9 között a Margit-hídi HÉV-végállomástól. Természetesen mindehhez jó időjárás is szükséges. Amennyiben szombaton nagy, egésznapos eső lesz, a kirándulás elmarad. Ugyancsak elmarad, ha vasárnap reggel van komoly, nagy eső. Reméljük azonban, hogy erre nem kerül sor.

Az október 20-i „VIET-VASÁRNAP” valószínűleg ismét a Sasad MGTSZ-ben lesz hagyományos kukoricatörés, ez azonban még nem végleges. Legkésőbb a jövő hét elejére ezt a kérdést is igyekszünk tisztázni.

Madarász Aladár

Napsütésben

Maretics Magdolna és Pázsit Klára hazafelé menet vitájk meg a szemináriumon hallottakat

(Fotó: Kulcsár)

Gazdasági apparátusunk munkájáról

Mikor megtudtam, hogy Orosz László elvtárs, egyetemünk új Gazdasági Főigazgatója nálunk szerzett diplomát 1951-ben, magától adódott az első kérdés:

— Milyen érzés volt visszatérnie ide, több mint másfél év után?

— Nagy örömmel dolgozom újra az egyetemen — mondja mosolyogva. Tulajdonképpen hazajöttem... Azokkal a ba-taimmal, elvtársaimmal kerültem most ismét szoros kapcsolatba, akikkel együtt vettem részt mint hallgatók és pártvezetőségi tagok az itteni munka beindításában, az 1948-as egyetemi reform végrehajtásában. Az akkori változások nagyszabásúak voltak, mert új típusú, szocialista közgazdász-képzést kellett megvalósítani. A jelenlegi reform — mint a rektor elvtárs tanérvényítő beszédében rámutatott — e képzés korszerűsítését szolgálja, hogy egyetemünk felzárkózzon azokhoz a követelményekhez, melyeket az új gazdasági mechanizmus és az objektív fejlődés gyakorlati tendenciái támasztanak a leendő közgazdászokkal szemben.

— Milyen területeken dolgozott a diploma megszerzése után?

— Először vállalatokhoz kerültem, terv- és üzemgazdálkodással foglalkoztam, majd az MTA-nál, később a Minisztertanács titkárságán dolgoztam, 1963-tól mostanáig az MTA Központi Fizikai Kutató Intézetének gazdasági igazgatói teendőit láttam el. Sok hasznos tapasztalatot szereztem, ezeket minden bizonnyal jól felhasználhatom egyetemi munkám során is.

— Melyek jelenleg az egye-

temi vezetés és apparátus legfontosabb feladatai?

— Mint bárki, aki új munkahelyre kerül, én is most tájékozodom az egyetem jelenlegi gazdasági kérdéseiről, problémáit illetően.

A legfontosabb feladatunk általánosan megfogalmazva az új mechanizmus lehetőségével való élni tudás megvalósítása, az oktatáshoz és a tudományos program realizálásához szükséges anyagi eszközök biztosítása, tehát a szakemberképzés szolgálata az egyetemi vezetés szervek határozata alapján.

A gazdasági apparátus munkáját úgy kell kialakítani, hogy kielégítse a korszerű követelményeket a döntések előkészítésével, végrehajtásával, ellenőrzésével. Ehhez természetesen korszerű módszerek, eszközök alkalmazása szükséges.

— Eddigi benyomásaim azt mutatják — folytatta Orosz László —, hogy az itteni gazdasági munkában is érvényesül egyes munkakörök túlterheltsége. Ezt a problémát az apparátus szervezeti struktúrájának megváltoztatásával, a döntési jogkörök rendszerének megfelelő „átépítésével” szüntetjük meg.

— Hallhatnánk a beruházási tervekről, kiadásokról is?

— Mindenekelőtt azt említeném, hogy műszaki fejlesztési bizottságot hoztunk létre, melynek feladata az egyetem távlati beruházási tervének kidolgozása, a fejlesztési igények felmérése alapján. Az új kollégium építésével kapcsolatban — bár a beruházást tekintve nem hozzánk tartozik

—, mindent megteszünk a további lemaradások megakadályozására. Szükség van felújítási tervek kidolgozására is. Egyetemünk műszaki felszereltségén, állagán ugyanis bőven van javítani való.

Jelenleg természetesen összeállított műszaki dokumentáció nem áll rendelkezésünkre, s ez meggátolja a felújítási keret legcélszerűbb elkészítését.

Ezen a helyzeten feltétlenül változtatni kell. Ha a megfelelő adatok rendelkezésünkre állnak, összeállítható egy olyan „TMK-terv”, mely egyrészt tartalmazza az egyes munkák célszerű elvégzési időszakait (szorgalmi, vagy nyári időszak), másrészt fontossági sorrendet tekintve is rangsorolja ezeket.

— Az épület fűtési rendszere sem a legkorszerűbb. Rövidesen gazdaságtalanná válik, ezért át kell térni folyékony, vagy gáznemű anyagok használatára.

Említhetek higiéniai intézkedést is: a menzán a hallgatók kézmosási lehetőségei nem megfelelőek, ennek orvoslására folyékony szappant és kéz-

Orosz László, Gazdasági Főigazgató

szárítókat szerzünk be. A kollégiumok beruházási, karbantartási ügyei is hozzánk tartoznak.

A jövőben a diákbizottságoknak nagyobb beleszólást kell kapniuk az anyagi eszközök felhasználásának irányát illetően is, mert így valósítható meg a valóban legfontosabb beruházások a kollégiumokban.

Csak néhány dolgot említettem terveink közül. A rendelkezésünkre álló anyagi eszközök tervszerű elosztásával igyekszünk minden igényt kielégíteni. Ahhoz viszont, hogy a törekvésünk valóra váljon, az szükséges, hogy az oktatók és a hallgatók tudomásunkra hozzák javaslataikat, észrevételeiket, tehát támogassák munkánkat — mondotta Orosz elvtárs, akinek céljai megvalósításához minden jót kívánunk.

Kurtán Lajos

Későn jött a kötelező irodalom

Mi újság a végzős estiknél? Ezzel a kérdéssel kerestük fel Nagy Ferencné elvtársnőt, a Rektori Hivatal Igazgatói Titkárságának V. évfolyamfőnökét.

— Ebben az évben is el-

érték a végzős hallgatók az eddigi sikerrel letett államvizsgák során a korábbi évek színvonalát. Nagyon sok hallgató — mintegy hatvan százaléka — azonban még nem tett eleget mind a négy államvizsga kötelezettségének.

— A többség csak két államvizsgának ment neki a nyáron — folytatta Nagy elvtársnő. — Négyen mind a négy tárgyból megbuktak, huszonötön el sem kezdték az államvizsgát. Igen sok — a korábbi évek átlagánál is több — volt a bukás a nyár folyamán az ideológiai tárgyakból. Ez részben annak tudható be, hogy ezeket a tárgyakat az általában felelős beosztásban dolgozó, családost, kevés szabad idővel rendelkező esti hallgatóknak három évi szünet után újból kellett tanulniuk, s igen nagy volt az anyag. De feltétlenül befolyásolta a vizsgaeredmények romlását az a tény is, hogy például a filozófiatörténet államvizsgatájékoztatót és kötelező irodalmat (amely több ezer oldalt tesz ki) csak májusban adta ki a tanszék, s a június 5-én kezdődő ideológiai vizsgákhoz ez a terminus bizony igen rövidnek bizonyult... —ac

Klubműsor

Október 8-án kedden, este 7-kor:
Vendégünk Ruttkai Éva.
9-én, szerdán, este 7-kor:
Beszélgetés Albert Flóriánnal.
10-én, csütörtökön, este 7-kor:
Disc Jockey klub
11-én, pénteken, este 7-kor:
Vitaforum
12-én, szombaton, este 9-től reggel 5-ig:
GÓLYABÁL!
15-én, kedden, este 7-kor:
Dr. Balázs Béla docens tart előadást a programozott oktatásról.
16-án, szerdán, este 7-kor:
Olimpiai presszó (közvetítés Mexikóból).
17-én, csütörtökön, este 7-kor:
Zenéi klub
18-án, pénteken, este 7-kor:
Olimpiai presszó (Közvetítés Mexikóból).
Ezenkívül minden szombat és vasárnap este Táncl! Játsszák: a NEOTON-együttes!

retében tervtanulmányok, prognózisok elkészítésének és szűkebb értelemben vett tervezésének számos metodológiai kérdésével foglalkoznak.

A másik meghirdetett témánk vertikális termelési folyamatok modellezését tartalmazza ugyancsak gyakorlati problémák elemzésén keresztül.

Egy további feladat az árszámítások oldaláról elemezni népgazdaságunk összefüggéseit. Végül az ökonometriai modellek képezik szakszemináriumaink negyedik csoportját. A szakszemináriumok témái a tanszéken folyó kutatások részét képezik.

Elképzelésünk az, hogy a szakszemináriumokon megoldott problémák bekerüljenek a speciálkollégiumok és alaptárgyak ismeretanyagába, miközben a későbbiekben újabb és újabb témákkal indítjuk szakszemináriumainkat.

Személyi feltételek. Tudni kell, hogy a népgazdaság tervezése tanszék fejlődésének egyik sajátos vonása volt az erőteljes fluktuáció.

A tanszék oktatói szinte 3-4 évenként jelentős arányban kicserélődtek, s mindez negatív hatott az oktatói közösség munkájára.

Amellett, hogy széles körben foglalkoztattunk és foglalkoztatunk külső szakembereket, elsősorban speciálkollégiumok tartásában, a tanév kezdetével tanszékünk személyi feltételei javultak. A fiatal gyakornokok mellett tanszékünk létszáma jelentős kutatási tapasztalatokkal rendelkező oktatókkal is bővült, s ezzel mind az oktatói, mind a kutatói munkához szükséges feltételek javultak. Természetesen mindez elősegíti az oktatás és kutatás színvonalának emelkedését, végsősoron együttesen jobb feltételeket biztosít a tanszék szakvezető munkájához is.

HÍRVIVŐK

MINDÖSSZE 16 GÉPELT OLDALT tölt meg a KISZ Bizottság ezévi munkaterve. Nem kötelezően előírt feladatok gyűjteménye, nem tartalmaz részletes végrehajtási utasításokat sem. Inkább irányterve, áttekintése, mint adminisztratív szabályozása a KISZ-szervezetre váró munkának. A régi és új szervezeti formák bőven hagynak helyet ötleteknek, javaslatoknak a megvalósításához.

Az új szervezeti formák keresésében az agitációs propaganda aktívahálózattal létrehozása tűnik jó megoldásnak. 10-15 tagjára háruló feladatok túlzottnak látszanak ugyan, de a munka beindulásával néhány bizottság (pl. szolidaritási) is sok segítséget adhat nekik. A csoport 10 taggal már megalakult, a politikai körök tematikájának kidolgozásával egyik legfontosabb programját valósította meg. A pol. körök vezetését, a témák állandó figyelemmel kísérésével, irodalomjegyzék összeállításával, esetenként viták szervezésével és az órák ellenőrzésével segítik majd a csoport tagjai.

Az egyetemen folyó politikai tevékenység összefogása a politikai viták, rendezvények anyagainak előkészítésével, elemző feldolgozásával is az aktívakra hárul.

E sokrétű munka alapfeltétele: az aktívák legényesebb funkciója, „hírvivő” összekötő szerepe a KISZ-tagok és a vezetők között. Személyes beszélgetések, viták alapján kell tájékoztatniuk a hallgatótársakat leginkább foglalkoztató kül- és belpolitikai, gazdasági és kulturális stb. kérdésekről.

IGY AZ AGIT-PROP-HÁLÓZAT közvetítésével megszűnhet az a fázislétlenség, hogy az érdeklődés központjában álló témák akkor kerüljenek megválaszolásra, amikor az egyetemi közvéleményt már egy másik esemény foglalkoztatja. A folyamatos „naprakész” információkkal felpezsdíthető az egyetemi közélet, a „lépéstartással” pedig hatékonyabbá válhatnak az ideológiai nevelés eszközei.

— kékesi —

„Felülről jött” demokrácia

Evek óta az összes fórumokon hangoztatott kérdés, hogy a kari és az egyetemi tanácsba a hallgatók több képviselőjüket delegálhassák, valamint, hogy a Diákjelölti Bizottság teljes joggal döntsön a rendkívüli szociális segélyek odaítéléséről.

Szabó Kálmán rektor javaslatára a KISZ vb legutóbbi ülésén határozatba foglalta, hogy az Egyetemi Tanácsba a KISZ-titkáron kívül három, a kari tanácsokba szintén 3-3 hallgatót válasszanak meg.

A kari taggyűlések már megválasztották képviselőiket. Az Egyetemi Tanácsba delegált hallgatók: Udvarhelyi László (III. évf. nemzetközi), Rupp Kálmán (III. évf. tervmat). A kereskedelmi kari tanácsba: Iványi György (II. évf. belker), Kovács Ágnes (III. évf. külker), Gubcsi Lajos (III. évf. nemzetközi). Általános kari tanácsba: Romhányi Ágnes (III. évf. elm.), Hegedűs Éva (II. évf. tanári „D”), Gidai Sándor (III. évf. pénzügy) szakos hallgatót választották. A kari tanácsoknak automatikusan tagjai a kari titkárok is. (Az ipar kari delegátusok választására lapzártá után kerül sor, ezért a neveket következő számunkban közöljük.)

A vb egy másik határozatával a

Diákjelölti Bizottságot bízták meg a rendkívüli

szociális segélyekre fordítható pénzüsség kezelésével, a dékáni vezérgroup fenntartása mellett.

Vártuk, sürgettük ezeket a döntéseket, nemcsak a mostani hallgatók, az előző egyetemista generáció is. A most hozott határozatok is bizonyítják, hogy egyetemünkön meggyorsult az egyes intézkedések „átfutási ideje”. A demokrácia egyik alapfeltétele pedig éppen a jobb megoldások keresésének ösztönzése, a változások természetese, szükségesszerűvé tétele. Ha nem ennek értelmében javasolunk és fogadjuk el a javaslatokat, akkor saját dolgunkban a kezdeményezés kicsúszik a kezünkből, s minden kezdeményezés terhe a felső vezetésre hárul.

Igy történt ez a diákképviselet szélesítésének megvalósításánál is, ahol a KISZ-vb már csak a rektori rendelkezést szentesíthette. Az elhalasztott hangon felhozott, már elbátorralanodott kérdés azonban szerencsésen találkozott az általam vezetés szándékával.

Igaz, hogy még csak most járjuk az öngazgatás, a demokráciának gyakorlati aiso osztályait, azonban már most sem várhatunk „felülről jött” döntésekre, akkor, amikor saját érdektünkben magunknak kell tudni dönteni, vállalva annak következményeit.

Kékesi Kati

Vendégünk:

Dr. Bognár József

Szeptember 27-én dr. Bognár József, egyetemi tanár, az MTA levelező tagja, a Kulturális Kapcsolatok Intézetének elnöke volt a klub vendége.

Bognár elvtárs előadásában a gazdaságilag gyengén fejlett országok problémájával foglalkozott. Ismertette most megjelent legújabb könyvét is.

Az érdekes beszámolót vitakövette, s főleg a nemzetközi segélygyűjtés mértékét, a gazdaságilag különböző szinten álló országok kapcsolatát érintették a kérdések.

Bognár elvtárs válaszában idézte egy pakisztáni kollégáját: „Az atomhalál a gazdagok félelme — a szegényeké az éhhalál.” Ennek kapcsán fejtegette ki, hogy a fejletlen országok saját erőből nem tudnak boldogulni, a nemzetközi segélynyújtás számukra nélkülözhetetlen. 1959-63 között a segélyekre fordított összeg jelentősen növekedett, 1963 óta azonban stagnál. Ezek az országok kb. évi 10 milliárd dollár segélyt kapnak — ellen-szolgáltatás nélkül — ez a vi-

lág összjövedelmének csak 0,5-0,6 százaléka. Erdemes ezzel a számmal szembeállítani a fegyverkezésre fordított összeget, amely kb. 12-13 százaléka.

Bognár elvtárs javaslata az volt, hogy a segély nagy részét internacionalizálni kellene. Azonban — rámutatott ennek hátrányára is — a létrehozandó nemzetközi szervezet magával hozná a bürokráciát.

Forró Éva

ÚJ TANANYAG — VÁLTOZÓ MÓDSZEREK

Dr. Kovács Géza egyetemi tanár a Népgazdasági tervezés- és elemzéstanszék vezetője a reformképzések megvalósulásáról

Tananyaggal való ellátottság.

Legelső és legfontosabb feladatunk az új tananyag megjelenítése a népgazdaság-tervezés és -irányítás tantárgyból. Szűles körű kollektíva: tanszékünk munkatársai, tudományos intézetek kutatói és gyakorlati szakemberek vettek részt megírásában.

A korábbihoz képest a könyvben jelentős a tematikai változtatás, s a különböző szaktudományágak képviselőit is megszólaltatjuk.

Természetesen — minthogy a könyvet széles körű kollektíva írta — számolnunk kell bizonyos didaktikai egyenetlenségekkel. E problémát elsősorban az előadások, szemináriumok egységesebb rendszerbe foglalásával kívánjuk megoldani. A könyv, mely november első hetében jelenik meg, átfogó ismereteket nyújt mind a tervezésről, mind az irányításról.

Célul tűztük ki ki, hogy egyes tagozatokon egész évben egy oktató tartja az előadásokat, s más tagozatokon is hasonlóan csökken a tárgyon belüli oktatók száma.

Igy megoldódik az a probléma, melyet hallgatóink joggal észrevételeztek, hogy egymást gyakran váltogató előadók nehezítik az anyag egységesebb áttekintését. Már e tanévben megoldást nyert az esti és levelező, valamint a kihelyezett tagozatokon ez a módszer, ahol szintén csökken a kurzuson belüli előadók száma.

A korábbi évektől eltérően, az alaptárgyakhoz kapcsolódó szemináriumokat ugyancsak zömében a tanszék belső munkatársai vezetik.

Speciálkollégiumok.

Alaptárgyunk legfontosabb témaköréből feléves speciálkollégiumokat tartunk, elsősorban délelőtti tagozaton tervezési — általános elméleti közgazdasági és tervezési, tervmatematika és tanári „A”-szakos — hallgatók részére.

E speciálkollégiumok keretében már ebben a tanévben is növekvő szerepet szánunk az egyetemi reformtörekvéseknek megfelelően a hallgatók elemző és döntési készsége fejlesztésének.

Minthogy itt hangsúlyozottabbak a kis csoportos foglalkozások, már most is szélesebb körben kombináljuk az előadást és szemináriumos formát 1-1 foglalkozás keretében.

A későbbiekben azt szeretnénk, hogy miközben alaptárgyunk tananyagunk témájának rendszerezésére helyezi a hangsúlyt, e speciálkollégiumok tananyagai elsősorban a készségfejlesztési foglalkozások vonalvezetését és segédleteit tartalmazza. Működésük módja, hogy a tervezés átfogó problémakörreiről és a vele kapcsolatos döntéseket makro szinten elemezzük és végigvitatjuk.

Szakszemináriumok.

A tanszék keretében hirdetett szakszemináriumokat az előző év gyakorlatától eltérően a tanszék fő és fél állású munkatársai vezetik.

E szakszemináriumokban is növekvő szerepet kapnak metodológiai elemek.

Egyik szakszemináriumi témakör a nagy távlatok és a népgazdasági tervezés viszonyával foglalkozik. Ennek ke-

A tudományos diákköri munkáról

A kis kerek asztal körül három ember ül, dr. Csáki Csaba adjunktussal, a most távozó egyetemi TDK felelőssel, utódával, Vértés Gábor tanársegéddel. A TDK-munka problémáiról, elképzelésekről, tervekről esik szó. Először Csáki Csabát kérdezem az évek során szerzett tapasztalatairól.

— A legnagyobb problémát számunkra a szakszemináriumok bevezetése jelentette, mert ez a tanszéki TDK-körök nagy részének megszűnését eredményezte. A szakszemináriumok követelmények fokozatosan erősödtek, így a hallgatók erejéből már nem nagyon futotta külön TDK-munka végzésére.

Ezért a TDK vezetősége az egyetemi vezetéssel egyetértésben úgy határozott, hogy szakszeminárium-dolgozatokat is elfogad diákköri pályázati munkaként.

Ez bizonyos formaváltozást jelentett tevékenységünkben.

— Nagyon örvendetes a dolgozatok színvonalának folyamatos javulása, mely mutatja a hallgatók tudományos érdeklődésének élénkülését, munkájuk alaposabbá válását. Hasonlóképpen kedvező, hogy az utóbbi időszakban a dolgozatok többsége konkrét gyakorlati problémákkal foglalkozik. Tapasztalom az, hogy az oktatók többsége megadja a szükséges segítséget a pályázóknak, kívánatos azonban a vezető oktatók — professzorok, docensek — segítségének fokozása.

Anyagi lehetőségeink az utóbbi öt évben lényegében nem változtak — folytatta Csáki elvtárs. Az évi 18 ezer forintos pályadíj alap ma már kevés, mert a hallgatói létszám növekedésével a pályaművek száma — így a jutalmazásra érdemeseké is — állandóan gyarapszik.

— A dolgozatok elbírálását sokáig egyetlen bizottság, az utóbbi időben pedig az illetékes tanszék végezték, s ők tették javaslatot a jutalmak nagyságára is. Mindkét formának megvannak a maga hiányosságai, ezért a jövőben egy-egy esetben értékelési szisztémát kell kidolgozni.

— Miben látja a TDK sze-

repét a szakszemináriumok mellett?

— A hallgatói tudományos munka támogatásának jelenleg nem a TDK a legfőbb eszköze, hanem a szakszeminárium. — válaszolja Csáki Csaba. Ez azonban fórumot, effektív elismerést nemigen ad a legjobbaknak. Ezért van ma is szükség a TDK-ra, mely szélesebb vitalehetőséget is biztosít a hallgatóknak.

Véleményem szerint a KISZ-szervezet ebben a vonatkozásban is sokat tehet még, többek között nagyobb propagandával.

Az új felelős, Vértés Gábor, terveiről, elképzeléseiről beszél:

— Legfontosabb feladatunk azokon a konkrét módszerek és formák megkeresését tartom, amelyekkel a TDK megfelelően beilleszthető idén életbelépett új oktatási rendszerünkbe. A munkát Csáki elvtárs nyomdokain haladva kívánom irányítani, felhasználva az ő gazdag tapasztalatait is.

A hallgatók TDK-ra jelentkezésének és a dolgozatok beadásának módja nem változik. Szervezeti módosításokat viszont tervezünk — teszi hozzá Vértés elvtárs.

Ezek szerint minden kar-nak két TDK-felelőse lenne, egy oktató és egy hallgató, a tanszéki felelősökön kívül.

Ez hozzájárulna a karok munkájának szervezettebbé tételéhez.

A jövőben is szeretnénk hallgatóink tudását propagálni azáltal is, hogy vállalati szakembereket hívunk meg konferenciánkra, kapcsolunk be a pályamunkák feletti vitákba.

Tovább ápoljuk már meglévő nemzetközi kapcsolatunkat többek között a városi Közgazdasági Főiskolával, de igyekszünk e kapcsolatokat szélesíteni is.

Külföldi hallgatóink eddig nem vettek részt a TDK munkájában. Nyelvi nehézségeiket méltányoljuk, dolgozataikat idegen nyelven is beadhatják.

Már a közeljövőben javasolni fogjuk az egyetemi vezetésnek, a pályadíj alap felemelését is.

Mikor lesz legközelebb TDK-konferencia egyetemünkön?

— 1969-ben rendezzük a következő ülésünket. A tanszék már összeállították témajegyzéküket, melyek iránymutatóul szolgálnak a munkához. Kérem a hallgatókat, tanulmányozzák át ezeket.

s minél nagyobb számban vegyenek részt a pályázaton — mondotta befejezősül az új TDK-felelős.

Mi pedig hallgatóink nevében megköszönjük Csáki elvtárs áldozatkész munkáját, s Vértés elvtársnak sok sikert kívánunk!

Kurtán Lajos

A TDK vezetősége felhívja a hallgatók figyelmét, hogy a Marx Károly születésének 150., és a KMP megalakulásának 50. és egyetemünk megalakulásának 20. évfordulójára meghirdetett pályázat beadási határidejét 1968. szeptember 30-ról október 15-re változtatta. A pályaművek az új határidőig még beadhatók, az illetékes tanszékre.

★

A TDK pályázati témák jegyzékét és a „Megmagyarázom a bizonyítványt” c. vitanyagot helyhiány miatt a következő számunkban közöljük.

Ama bizonyos ló — két oldala

Hirtelen megnőttünk, de a ruhánk nem nőtt velünk. Így a nadrágunk térdig ér, a kabátunk meg a könyökünkig. Most az a dolgunk, hogy a ruhánk is velünk nőjön.

Már lassan 1 hónapja vagyunk egyetemisták és lassan, de biztosan a komoly tanulásba is belekóstolunk.

Vannak ugyan még, akik most is azt hiszik; azzal, hogy sikeres felvételi vizsgát tettek, megváltották a jegyüket 4—5 évre.

A nagy többség azonban tisztában van azzal, hogy az egyetem nem játék; a cél nem az, hogy minden kapun-belépőnek azonnal diplomát osszanak (sajnos, ezt még a kommunizmus idejére sem ígértek nekünk), hanem hogy jó közgazdászokat, hozzáértő szakembereket képezzenek a társadalom számára. Ez pedig komoly erőfeszítést kíván mindenkitől.

De ne essünk a ló másik oldalára sem. Sem a nemtörődomség, sem a túlzott tanulás nem célravezető. Az, aki csak egyetemi tanulmányaival törődik, szakbarbár, azaz rosszabb a tudatlanoknál is. (E tendencia ellen viszont jó gyógyszerként hatnak a kultúrósztály rendezvényei, a klub érdekes, színes összejövetelei).

Elégé vegyes érzelmekkel néztünk a tanulás elé. Mint ezt már sokan és sokszor elmondták és megírták, a matematika rémítette a mit sem sejtő évfolyamot. Legalábbis hírből. Tudniillik eddig még nem tűnt olyan veszélyesnek, mint hirdették. Nem mondom, a megértés nem elég, tanulni kell (de sokat!), ám tisztességes tanulás mellett nem érhet senkit baj.

És itt szeretnénk megköszönni

a Matematika Tanszéknek a fakultatív matematika-órák rendezését, amelyek nagy látogatottsága bizonyítja, hogy szükség van rá.

Ugyanis — a tapasztalat szerint — a középiskolából az egyetemre-lépés sokszorosan megnövekedett feladatot jelent a szegény gólyák számára, ezt pedig 1—2 hónap alatt nehéz megszokni. Így az anyag korrepetálására feltétlenül szükség van. A magasabb fokú matematikai ismereteket pedig „elsősorban” az elméleti, tervmat. szakra készülők „szomjazzák”.

És rögtön helyben vagyunk: a jelenlegi legfőbb probléma számunkra a szakosodás, mert év végén fog eldőlni, ki milyen irányban folytathatja tanulmányait. És ez a tény hat benzin-ként az évfolyamra.

Vizsgot el kell osztani azt a tévhiedelmet, hogy az év folyamán mindenki csak választandó szakterületével foglalkozzon, azaz a jövő elméleti és pol. gazdaságtannal és matematikával, a nyelvigenyes szakokról álmodók pedig kizárólag nyelvekkel. Hiszen a legnagyobb buktatók mindenki előtt várhatnak, ahol nem is sejtjük, ahol gyengébb;

mert nagy kár lenne, ha olyan, akinek a vérében is a közgazdasági elemzés lappang, esetleg rossz nyelvi eredménye miatt nem kerülne hivatásérzetének megfelelő szakra, és ugyanez áll a jövőendő külkeresekre, közlekedésiekre és a többiekre is — ellenkező előjellel. Maszek közvélemény-kutatásom során elsősorban az derült ki, hogy sokan vettek fel fakultatív órákat is. Ez mindenképpen hasznosulást méltó

TDK-pályázat

A Magyar Tanácsköztársaság 50. évfordulójának tiszteletére egyetemünk vezetősége tudományos diákköri pályázatot hirdet, melynek beadási határideje 1969. február 10.

A pályázaton mindazok résztvehetnek, akik az 1968/69-es tanévben egyetemünk nappali tagozatos hallgatói. A legjobb dolgozatok előadásra és megvitatásra kerülnek az 1969 tavaszán egyetemünkön megrendezésre kerülő tudományos diákköri konferencián, s díjazásban részesülnek.

Az ajánlott pályázati témák jegyzékét a TDK vezetősége stenciljezt formában hamarosan eljuttatja a csoportokhoz. Pályázni lehet azonban a jegyzékben nem szereplő témájú dolgozatokkal is.

rekvés, de hallgassunk az „öregre” (golyától felfelé), és a kötelező tárgyakon kívül heti 4—5 óránál többet ne vállaljunk, nehogy ez a vizsgatárgyak rovására menjen.

Másodsorban arról panaszkodtak évfolyamtársaim, hogy filozófiából sok az anyag, és ahhoz képest kevésnek tűnik a szeminárium és az előadás.

Idővel biztosan belejövünk, de most még úgy zúg a fejünk, mint egy méhkas.

(Bár egyes fiúk véleménye szerint a szakosodás szempontjából nem is a tárgyak a veszélyesek, hanem a lányok.

Mármint azáltal, hogy azok szorgalmasabbak — így nagyobb esélyük van —, másrészt, mivel többen vannak, több helyet vehetnek el a fiúk elől. Olyan vélemény is elhangzott, hogy „egyáltalán, mit keresnek a lányok közzé a közgazdaság pályán”. Szerencsére kevesen vélekednek így, és idővel őket is átveleljük.)

Tanulási módszereink még nem tökéletesek, de sajnos, ezt sem elmagyarázni, sem megmutatni nem lehet. Mindenki-nem magának kell kikísérletéznie a számára legmegfelelőbbet, amihez sok sikert kívánok.

Lapath Éva

ALTERNATÍV TAPASZTALATOK

Azt hiszem nem én voltam az egyetlen, aki izgatottan érdeklődött az instruktornál; — ez mit jelent —, amikor az alternatív bevezető kollégiumról hallottam.

Megtudtam, hogy választhatok (amit már eddig is sejtettem az alternatív szövből) néhány tárgy között pl.: valláskritika, filozófiatörténet, gazdaságföldrajz stb.…) Legalábbis ez így volt hajdanán. Kíváncsian ültem be az első alternatív előadásra. Megmondom őszintén, arra voltam kíváncsi, hogyan fog lezajlani a jelentkezés — értékelék-e már a beiratkozási tapasztalatokat.

Legnagyobb meglepetésemre egy „normális” előadást hallgattunk végig és senki sem kérdezte tőlem, mit akarok választani. — Gondoltam, majd a másodikon, az első csak amolyan nekirugásként volt.

Szerdán 12 órakor kitétek a mikrofont. Vártunk, vártunk, méltatlankodtunk. Fél egy előtt öt perccel elvitték a mikrofont, jelezvén, hogy az előadás elmarad.

A harmadik alkalommal már semmi meglepetés nem ért, végighallgattam az érdekes előadást. Mert valóban mindkettő érdekes volt és éppen ezért nem értem a hallgatóság közömbösségét! Annyi tisztelettel tartozunk az előadónak, hogy csendben végighallgatjuk — ha már megjelentünk.

Vagy talán azért kapta az alternatív jelzöt, hogy választhatunk: odafigyelünk, vagy nem?

Forró Éva

BACH után - szabadon

Egyetemünk kulturális élete fontos állomáshoz érkezik a közeljövőben: a zenekedvelő hallgatók örömeire megnyílik a ZENEI KLUB. A kezdeményezés nem új: ez előtt is volt már zenehallgatás, különböző zeneszerzők, előadóművészek estjei, de most tágabb lehetőség nyílik: a klub melletti énekpróbatertmet kellemes, kényelmes bútorokkal felszerelt zenei klubba alakítják.

Erről bővebb információt Pataki János, a klub titkára ad:

— A klub gazdái a zenei jellegű művészeti csoportok lesznek: az énekkar és zenekar tagjai. Ők látják el majd az ügyeletet a nagyklubbal egy időben, 2-kor nyitó zenei klubban. A klubban zenei könyvtár, lemez és magnetofonszalag gyűjtemény lesz, megfelelő technikai berendezéssel (stereo lemezzátszónk is van!).

— Tehát a régi zenei klub működését az önálló zenehallgatás veszi át?

— Nem teljesen, a jövőben is meghívunk érdekes zenei személyiségeket, így az első zenei esten Antal Imrét látjuk vendégül, ez november 2-án, este 10-kor lesz. Célunk, hogy a zenei klub kiegészítse a nagyklubot, zenei jellegű programot adjon.

— És honnan szerzi be a klub a lemezeket?

— Erre három forrásból adódik lehetőség: egyrészt saját lemeztárunk is van, másrészt kapcsolatban állunk a Zeneművészek Szövetségével, ahonnan sok lemezt kapha-

tunk, s többek között kapcsolatban vagyunk a „Jeunesse Musical” nemzetközi szervezettel is. Nem utolsósorban azt szeretnénk azonban, ha a klubot szeretők, a program kialakításában aktívan részt vevő törzsközönsége alakuljon ki, akik saját, vagy ismerőseik lemezeinek elhozásával színesítenék a délutánonkénti zenehallgatásokat. A műsor természetesen a klub látogatói választása alapján alakulna ki, az ügyeletes ének- vagy zenekari tag vezetésével.

Az esti programok is sok érdekességet ígérnek: a Disc Jockey Club, amely már meg is tartotta ezévi első találkozó-ját, minden második csütörtökön jön össze. Újdonság a többi csütörtöki napokon a „BACH” Disc Jockey Club, amellyel kapcsolatban célkitűzésünk, hogy a beat-zene iránti feltétlen és elterjedt rajongást, a komoly zene területére is kiterjesszük: a „BACH” Jockey Clubok alkalmával a zenehallgatást mozgó- vagy diafilmműzettel kombináljuk. Esténként bemutatunk egy-egy klasszikus zeneművet, és egy-egy táncdalt, amelynek „szerzője” „felhasználta” a korai nagy előd életművének tapasztalatait.

Általában klubunk törekvése, hogy zeneszerető közönséget gyűjtsön maga köré, aki sajátjának érzi, aktívan támogatja a zenei klub ügyét.

Reméljük, hogy legfontosabb problémánk, a propaganda kérdésének megoldásában a „Közgazdász” is segíteni fog majd.

Makarenko utcai változások

Az ipar kar szeptember 26-án, a kereskedelmi kar másnap, szeptember 27-én tartotta első kollégiumi gyűlését a Makarenko utcai kollégiumban.

Ezzel a gyűléssel szervezeti- leg is szétvált a két kar; külön Diákbizottságot választottak, más-más programtervezetet dolgoztak ki. Persze a teljes szervezeti elkülönülés egyazon épületen belül nem lehetséges, de nem is szükséges. (Közös marad a gazdasági vezetés, szükség van közös rendezvényekre stb.)

A két diákbizottság remélhetőleg majd nagyobb hatékony-sággal tudja leküzdeni a problémákat. Legutóbbi számunkban említést tettünk a kollégium túlszűfoltóságáról, s a KISZ különbizottságának átköltöztetési javaslatáról.

Egyetemünk vezetősége elismerte a kérés jogosult-

ságát és hozzájárult a 40 fő átköltöztetéséhez. Így eunek mihamarabbi zavartalan lebonyolítása már csak a hallgatóság megértésén és segítőkészségén múlik.

A másik sürgető probléma: a fűtés. Október 15-e a hivatalos fűtési idény kezdete, vésszen közeledik — s a Makarenko utcai kollégiumban még nincsenek kazánok. (Ezek nélkül pedig — még mi, közgazdász hallgatók is tudjuk — nehéz fűteni.)

De mégis bizakodóak vagyunk, mert határozott ígéretet kaptunk a Rectori Hivatalban, sőt a minisztériumban is, hogy időre lesz kazán, lesz fűtés.

Azt hiszem, ilyenkor szokták mondani, hogy cidrizve várjuk a fejleményeket...

— jó —

Nemzetközi diákigazolvány

A KISZ Külügyi Bizottsága értesíti a hallgatókat, hogy ebben az évben is lehetőség van a nemzetközi diákigazolvány meghosszabbítására, illetve kiváltására. Kizárólag csoportos megrendeléseket fogadunk el, minden pénteken 12—1 óra között a KISZ VB-n (II., 271.), legkésőbb november 30-ig.

Nyári emlék

És az oktatók?

A Fórum meghívott vendégeként Patkó Imre, a Népszabadság főmunkatársa, az egyetem klubjában tartott külpolitikai tájékoztatót.

A rövid, tartalmas bevezető, az általános világkép felvázolása után a hallgatók kérdéseire válaszolt Patkó elvtárs.

Nem volt könnyű dolga. Hiszen a kérdések végeláthatatlan sora következett. S bizony elsősorban a legproblematikusabb, legkényesebb témákról.

Egyéni, ösztönhangú, részletekre is kiterjedő, frapárs válaszokkal általában tetszést aratott a hallgatók körében. Hogy mennyire, azt a késő estébe nyúló kérdéscímek is bizonyítják.

S a sok kérdés még egy dologra rávilágított. Mégpedig arra, hogy a jelenlegi, meglehetősen bonyolult külpolitikai helyzetben hallgatóink igénylik a — Patkó elvtárséhoz hasonló — magas színvonalú, ösztön hangú tájékoztatást.

Nem vetett azonban jó fényt az est sikeres programjára, hogy az ott elhangzó kérdésekre és válaszokra — mindössze egyetlen oktató volt kíváncsi... —*ác*

Vándorbotra támaszkodva

Jónapot kívánok! Az új társadalmi ösztön-díjrendeletéről szeretnék érdeklődni.

Meglepő a válasz, melyet a tanulmányi osztály illetékes előadójától kaptam.

— Sajnos, az erre vonatkozó közlöny nincs nálunk. Szeptemberben, amikor a III. emeletről ide költöztünk, mindent a dékánnál kellett hagynunk.

— És miért nincs ebből még egy példány, ami talán Önöknek a legilletékesebb jogán járna?

Mit válaszoltam volna az ezt követő bocsánatkérő vállvonásra. En is elnézően széttártam karjaimat és egy „vizionlással” távoztam. *M. H. K.*

S. O. S.! Sülyyed egy szakosztály!

Kevés olyan elsőosztályú asztalitenisz szakosztály van az országban, ahol olyan kitűnő teremlehetőség volna, mint egyetemünk asztaliteniszosztályának.

Pedig ők (azaz — mi!) kicsit aránytalanul élvezték... És téved, aki azt hiszi, hogy a szakosztály versenyzői legálább ebben az osztályban igyekeznek eredményesen szerepelni, kihasználni a terem (aula) és felszerelés adta lehetőségeket. Olyannyira nem, hogy hetek, hónapok elteltével, míg egy-egy délután, vagy este két-három versenyzőt látnak edzeni az aulában.

S közben folyik a bajnok-ság. Ahol a mérkőzésekre sok esetben ki sem állnak. Egyik — még asztaliteniszozni vágyó — kislány a minap panaszkodott például, hogy tavasszal szinte alig tudtak kiállni egyik mérkőzésre, mert nem voltak meg négyen a csapatban. Hát még edzésen...

S mint hallottuk, egyelőre az új tanév sem hozott érdemleges változást. Pedig a többszáz elsőéves hallgató között biztosan akad több, e sportágot kedvelő, tehetséges versenyző. Tudomásunk szerint egy magyar válogatott asztaliteniszező is felvételt nyert ebben az évben egyetemünkre.

Csak valahol a szervezés területén nincs minden a rendjén...

Szükség volna néhány lelkes, az asztalitenisz szerető, aktív fiatal bekapcsolódására, hogy ez a jobb sorsra érdemes szakosztály is felsőbb osztályba léphessen.

Annnyit panaszkodunk más sportágak esetében a létesítményhiányra. Ugyanakkor, ahol nagyok volnának lehetőségeink, azokat veszni hagyjuk. Miért?!...

— *pongrác* —

A KÖZGAZDÁSZ SZÍNPADA

Panasz: golyaügyben
(EGYPERCES MONOLÓG)

Felháborító. Megint megkezdődött az egyetemi év, s megint kezdek bosszankodni. Olvasom a Közgazdász cikkeit, s úgy érzem, megüt a guta. Hogy a golyák így, hogy a golyák úgy. Unom, s igazságtalannak tartom ezt a túlzott elkényeztetést. És mi felsősök? Velünk már senki nem törődik? A mi lelki világunk a kutya?! Nekünk a reformból is alig csöppen valami. Miért, kérdelem én, miért? Hát mennyivel vagyunk mi rosszabbak ezeknél az újaknál? S tessék, ők kevés óraszám, csomó választási lehetőséggel azt tanulnak, amihez kedvük van. S mi. Mi már két évet lenyomtunk, s nekünk ezért nem jár sem veszélyességi pótlék, vagy egy-két rektori szünnap? Csak az a kis szakmai gyakorlat? Egy kis reformot nem lehetne valahogy utólag összedobni. Kedves tanár elvtársak, nem lehet ilyesméről szó? Annyi is elég, ha a csütörtök szabad és kész. Semmi több. Tudniillik, így mi is sokkal nyugodtabban foglalkozhatnánk egyéniileg az anyaggal.

S kicsoda szívfacsaró cikkek jelennek meg a szegény kis golyákról, amint után és szerencsétlenül keringenek az egyetemen, és semmit sem találnak. Na, jó, tudom, nekünk már van egy kis előnyünk. De a dékánik eltörlése, egységes rektori felállítás, évfolyamfelelős rendszer? Ez se kutya. Sokszor mi is csak keringünk összevissza, amíg kiderül, hogy a kis fecnikre kitől és hol kapjuk meg a pecsétet. S még akkor sem biztos, hogy megkapjuk.

Tehát felhívom minden felsős figyelmét, fogjunk össze, s állítsuk meg ezt a mindent elsöpítő kampányt. Bár minket még egy abszolút rossz és avult tanszert szerint képeztek ki!... — *patkó* —

A Benjámín is hozzászól...

Még csak néhány hét telt el azóta, hogy először csaptuk hónunk alá a füzetekkel, jegyzetekkel megrakott akatáskát, mappát, melyet nem kis büszkeséggel rőtük az egyetem három emeletét. Máris tele vagyunk elményekkel, az új kissé izgalmas misztikumával.

Az első hetek tapasztalatai nem ennyire sokrétűek, mégis talán érdemes szólni róluk. Érdemes már azért is, mivel egyetemünk reformok egész során ment keresztül az ideit tanév megkezdésével.

Ugyanakkor számunkra új még maga az egyetemi élet is. Egyik újdonság a felvett ösztáz golya együttes, szakosodás nélküli oktatása. Elsős vagyok. A rendeletnek még csak néhány részét tudom áttekinteni.

Ugy látom, ennek egyik kiemelkedő előnye, hogy az ország jóformán valamennyi iskolájából kikérült hallgatók nemcsak csoportonként alkothatnak egy-egy polarizált baráti kört, hanem alkalom nyílik olyan szélesebb ismerkedési lehetőségekre is, melyek már most érdekes vitafórumokat szünelnek.

Alkalom nyílik közös programokra, az előadások anyagának megvitatására, a szemináriumok kölcsönös értékelésére.

A rendelkezés egy másik jó oldala, hogy csak az egyetem alacsonyabb ismerete után dönthetjük el, melyik az a szak, amely legjobban megfelel nemcsak érdeklődésünknek, hanem képességeinknek is. Ennyit a reformról!

Egy-egy előadás után többen együtt megyünk le a menzára. Apropos, menza! Csak annyit — bár sokan nem értenek velem egyet — a kaja igazán nagyon klassz, és nem utolsósorban olcsó. Melyik az az iskolai, vállalati közélet, amely olyan változatos, olcsó étlappal dicsekedhet, mint a miénk! És bár a közmondás szigorúan int, hogy evés közben ne beszélj, mégiscsak evés közben jön meg a mondanivaló. Itt aztán terítékre kerülnek nemcsak a levelek, főzelékek, de

a délelőtti előadásokról, szemináriumokról összegyűlt gondolatok tömkelege is.

A múlt héten is tagja voltam egy ilyen kis kereknek ugyan nem kerek, de asztalkonferenciának.

A 18. csoport filozófiai szemináriumáról volt szó. Nagyon tetszett, hogy ennek nem annyira oktató, mint beszélgetés jellege volt.

Szemináriumvezetőnk, Rádi Péter, ahelyett, hogy az első alkalommal kikérdezte volna a számunkra még nehézkes nyelvezetű antik görög filozófusok elméleteit, hagyta, hogy sokféle ágazó kérdéseinkből olyan vita alakuljon ki, mely mindenki érdeklődését felcsigázta.

Így észre sem vettük, hogy végül az egész anyaggrésről átfogó képet kaptunk. Jó lenne, ha a maga lehetőségeivel minden gyakorlat ilyen jellegűt öltene.

Miután végeztünk a délelőtti elfoglaltságokkal, már csak tőlünk függ, mennyire kapcsolódunk be az egyetem jól szervezett kulturális, politikai, sport, avagy tanulmányi életébe. Mindenkinek megvan a lehetősége arra, hogy ezeket kihasználja, sőt aktív szervező munkát vállaljon bennük. Itt van például a KISZ, vagy az egyetem diáklapja, a Közgazdász.

Úgy látom, hogy az elsőévesek még nem szoktak hozzá egyetemünk megszemenében demokratikus szelleméhez. Még nem merik kihasználni azt a lehetőséget — talán mert a középiskolában ilyen nem volt —, hogy véleményüket, észrevételeiket nemcsak hogy közölhetik, de ezt el is várják tőlük. Bevallom, engem is meglepően érintett például az, hogy a diákok javaslatai milyen nagy mértékben befolyásolják az egyetem mind kulturális, mind tanulmányi, mind egyéb vonatkozású intézkedéseit.

Tetszik az érdekvédelmi csoport munkája is. Gondolom, sok diák küzd olyan problémával, melyen ez a diákkörum segíthet. Ugyanakkor mi is

adhatnánk ötleteket, lehetőségeket mások problémáinak megoldásához.

Miért nem keresik hát fel az elsősök ezt a harmadik emeleten levő kis helyiséget?

Sok minden van még, amiről szólni lehetne — jó is, rossz is. Például a beígért szabad szombat, ami helyett sokaknak fél négy, négyig tartó elfoglaltsága is van, kerestbevéga a hétvégi programokat. Szólni lehetne a

klubról, melyben számomra érthetetlen módon — nem szombaton — amikor sokáig felszabadult lehetne táncolni, beszélgetni, szórakozni —, hanem vasárnap játszik a zenekar.

S rácsok! Láthatjuk, hogy az egyetemi élet nemcsak az a heti 22–24 óra, amit a hivatalos papír előír, hanem a többi kellemes együttlét, amihez a Benjámín is hozzájárulhat. *Martin—H. Katalin*

GÖZGAZ GERZSON JELENTI

Szervuszatok!

Nem tudjátok véletlenül megmondani, hol lehet egy „Szabó Kálmán”-t szerezt? Illetve egészen pontosan, a „Szocialista termelés alapvonalai” című könyvet. Az ugyanis minden másodéves kötelező irodalma, csak azért nem mondom, hogy Bibliája, mert egy marxista lapba mégsem ille nék ilyen klerikális kifejezés. Mit? Hogy keressem a könyvtárban? Kös, de épp onnan jö-vök. Immáron ötödösör. Ha jól emlékszem, az olvasóteremben van vagy 12 példány belőle, de mi az 400, betűre szomjas másodévesnek? Szóval riadó. Addig kell tenni valamit, amíg nincs itt a félév, mert így két verzió van: vagy törlik a könyvet a kót. irodalom listájáról (ami egész valószínűtlen), vagy beszerez még vagy egy tucatot belőle a könyvtár. Ez látszana jobb megoldásnak! Ennyit köitrodalomról.

Másik aktuális témám a flipper. Hát kellett nekünk flipper? Megkaptuk. Még egy ilyen zötyögő kiszitit nem hordott hátán a belker. kölcsönző! Hát ez úgy eszi a kétforintost, mint éhes diák a tejbeგრizt. És ingyen játék? Az nincs! Ezer-

négyszázat kéne csinálni, 400 általában van, csak a maradék 1000 a zűrös. De csüggedni nem szabad. A technika fölött eddig mindig sikerült úrrá lenni az embernek, pláne ha közgázos! Föl fiúk, lányok a harcra. Er-ről jut eszembe, nincs valaki-nek egy belása? No, vizlát! Utóirat: A női mosdóban még mindig nincs tükör!

IDE FIGYELJENEK, EMBEREK!

A jól sikerült este minden feltétele adva volt: népszerű vendég, a természet zsúfolásig megtöltött hallgatósság, forró légkör (a szellőztetéssel problémák voltak).

A klub idei első vendégeként — immár hagyományosan — Alfonzót üdvözöltük. Megkapó kedvességgel és közvetlenséggel kezdte monológját.

Akik kabarét, bohóckodást vártak, bizony tévedtek, mert komoly problémákról folyt a szó.

Film, színház, politika, egyetem. E témákról mondta el véleményét a kiváló művész.

A színházzal kapcsolatban szólt az egyre csökkenő színvonalú színészi alakításokról.

— A színészt nem lehet kirúgni, eljártassa szerepét jól, rosszul és felveszi gázsiját. Ezen segít az új rendelet, mely szerint a színházak csak egy-éves szerződést kötnek a színésszel.

Szó esett az erőszakról, a huliganizmusról. Alfonzó elmesélt néhány érdekes epizódot, többek között azt, hogy elbeszélgetett a nemrég letartóztatott „Fekete Kéz” bandája nevű galéri tagjaival. Nyolc közül négy jómódú szülők gyermeke.

— Miért garázdálkodtak? — Unatkoztak?!

Közben egy pillanatra sem hiányoltuk a humort. Nem érdemes kiemelni a csattanókat, azok csak az est hangulatába illettek igazán, így kiragadva jelentősen veszítenének értékükből.

Befejezésül vendégünk előadta két magánszámát, mely után percekig zúgott a taps.

Műfajban is igen sokoldalúvá válhat a klubszínház.

Komoly eredményt könyvelhet el a klub. A nagyszerűen sikerült estével bizonyára sok hívet szerzett elkövetkezendő programjaihoz. Alfonzó támogatása a klubszínház megvalósításához újabb lökést adhat. A kiváló művészrel való szorosabb barátság bizonyára nagyon hasznos lesz.

Lantai András

Nyertesek

Lezárult a már hagyományokkal rendelkező Golyabáli plakátkiállítás. A pályázatra 28, a feltételeknek megfelelő plakát érkezett, melyeket az Aulában állítottunk ki. A sokféle plakát közül, a közönség szavazatainak figyelembevételével, a Kulturostály tagjaiból álló zsűri szakértők bevonásával (Barthos Ildikó és Szóts Miklós a Képzőművészeti Főiskola II. éves hallgatói) választotta ki az első három helyezettet:

1 a 22. számú, készítette Várfalvi István, III. évf. Pénzügyi szak.

2 a 17. számú, készítette Csete Tamás, I. évf.

3 a 24. számú, készítette Szabó Pál, III. évf. Külkereskedelmi szak.

Még néhány szót a zsűrizésről. Sajnos, a bírálóbizottság pusztán a szépséget vette figyelembe, pedig akad néhány érdekes és plakát, tehát reklám szempontból nagyon jó mű is. Jó lett volna, ha az olvashatóságot, hogy mennyire vonja magára a „Meghívó” a figyelmet és hogyha általában mint plakátot is vizsgálták volna a pályamunkákat. Mindenesetre szép munkáikhoz nyerteseknek gratulálunk és a zsűrinek legközelebb több szempontot is figyelembevevő jó munkát kívánunk. (B. A.)

Hiába várta

„Abszolút kényelemben” a klubban
Foto: Kulcsár és Kádár

MARKETING!

Egy tavaszi konferencia érdekes aktualitásai egyetemünkön

Ebben a tanévben indult meg egyetemünkön a marketing tudomány vizsgálatát, s ezzel párhuzamosan az oktatási reform keretében olyan változások születtek, melyek eredményeként mostani elsőseink között egy csoportot fövőre már tényleges marketing-képzésben részesülnek.

A kapitalizmus fejlődésének egy bizonyos fokán a tőkés vállalkozók számára már nem annyira a termelés megszervezése volt a probléma, mint inkább a piaci értékesítés. Ennek feloldására született meg a piacutatás. Ez a közgazdasági módszer eszköz a piaci mozgások felfogására, jelzésére, s ezek alapján prognózis készítésére. A piacutatásnak a gazdasági életben passzív, regisztráló funkciója van, s ez hosszú ideig így is teljesen megfelelt a tőkés gazdaságban a kereslet és kínálat közötti ellentmondás bizonyos mértékű áthidalására.

Amikor azonban a további fejlődés eredményeként megszűntek az extenzív piacbővítési lehetőségek, szükségessé vált a fogyasztás és kereslet új módszerekkel történő irányítása és befolyásolása.

Ennek az igénynek azonban már nem felelt meg a piacutatás és létrejött az új, aktív, piacteremtő módszer, amelyet marketingnek nevezünk. A marketing tehát a tőkés termelésre jellemző piaci problémák terméke.

Dr. Forgács Tibor egyetemi tanárral, a Belkereskedelmi tanszék vezetőjével beszélgettünk a marketing alkalmazásáról a szocialista gazdaságban, a tavasszal megrendezett első, szocialista országok közötti marketing-konferenciák, s a marketing oktatásának szükségességéről.

A marketing „származása”, születési helye és körülményei sokak számára kétségesek, hogy ezt a tipikusan a kapitalizmus testére szabott módszert a szocializmusban is lehet alkalmazni. Ez volt az egyik fő vitatéma azon a Kossuth Klubban megtartott háromnapos marketing-konferencián, amelyen a hazai közgazdászok kívül az NDK-ból, Csehszlovákiából, Bulgáriából és Jugoszláviából meghívott vendégek vettek részt.

A vita egyértelműen pozitívan záródott: a marketing alkalmazásának feltétlenül van létjogosultsága. Azt a szélsőséges nézetet azonban, hogy változtatás nélkül vegyük át a nyugati módszereket, s ezeket tegyük meg az irányítás és vezetés általános formájává — el kell vetnünk.

Tehát nem változtatás nélküli adaptációról van szó, hanem a marketingnek, mint módszernek az adaptálásáról, a mi körülményeinknek megfelelő változtatásokkal. Ennek szükségessége elsősorban a szocialista és kapitalista piac közötti különbségekből fakad. Nem szabad figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a szocializmusban az államnak fontos szerepe van az egyéni és ösztönös érdekek kiegyenlítésében, nagyobb és minőségileg is másfajta szerepe a piac befolyásolásában. Ugyanakkor a tőkés társadalomban a marketing alkalmazásának profitnövelő, illetve azt biztosító funkciója van, tehát tőkés, egyéni érdekek szolgálat. Ide tartozik az a kérdés is, hogy a marketing, amely a kapitalizmusban mikro-ökonomiai módszer, a szocialista gazdaságban milyen mértékben alkalmazható makro-ökonomiai szinten, egyes iparágak, vagy népgazdasági ágazatok piaci problémáinak megoldására — mondja végül Forgács professzor.

A marketing-tanácskozás második napján felszólalt dr. Szabó Kálmán elvtárs, egyetemünk rektora is. Ő a szocialista vállalatoknál alkalmazandó marketing-módszerekkel kapcsolatos problémáiról beszélt.

Utalt a már fenn is említett ellentétekre, s a szocialista gazdálkodás, valamint az új gazdasági mechanizmus bevezetéséből fakadó igényekre. Rámutatott, hogy míg „a marketing szükségessége Nyugaton akkor merült fel, amikor a kínálat már messze túlhaladta a keresletet”, nálunk viszont még sok termék vonatkozásában nem ez a jelenség az uralkodó. Beszélt a képzett marketing-szakemberek hiányának problémájáról.

Mi is tulajdonképpen a marketing funkciója, munkamenete.

Az első feladat jól megszervezett, hatékony piaci információrendszer kialakítása. Ennek alapján történik a „stratégia” kidolgozása, amelynek középpontjában a vállalat termelés-politikai és üzlet-politikai döntései állnak. A munka utolsó fázisa: a piacbefolyásolás eszközeinek helyes megválasztása és hatékony, rugalmas alkalmazása.

Pontos, hogy a szocialista vállalat marketing-konceptiója és a tervezés szerves egységet alkosson, egymáson alapulva, egymást segítve szolgáljanak a vállalat egész tevékenységének alapjául. Ezen az egységen nyugszik a marketing-koordináció, az egyes munkafázisok helyes összeegyeztetése, és a marketing stratégia kidolgozása. Ez utóbbi alapja: a maximális tájékozottság, célja: a legnagyobb viszonylagos biztonság elérése.

A fentiekből világosan kitűnik, hogy az új gazdasági mechanizmusban létrejövő „piac-konceptiójú” vállalatok tevékenységében különösképpen szükség van a marketing alkalmazására.

Már jeleztük, hogy a képzett szakemberek hiánya hátráltatja a hatékony alkalmazást. Ezért vált szükségessé továbbképző tanfolyamokon kívül, hogy nálunk az egyetem nappali tagozatán is bevezessék a marketing-oktatást.

Olyan szakembereket kell képezni, akik képesek vizsgálni, elemezni, következtetni, döntéseket előkészíteni és végül bizonyos idő után döntéseket hozni. Vitatott kérdés még, hogy lehet-e a marketinget, ezt a sokféle ismeretet leíró, magában foglaló, szintetizáló módszert önálló diszciplínaként oktatni? A problémát a tőkés országokban sem oldották meg. Egy azonban biztos: oktatása egyre inkább előretér a nyugati kereskedelmi iskolákban és egyetemeken. Sőt, a klasszikus tanítási módszerrel szemben előtérbe került az „esettanulmányok” modernebb módszere, amely adott, konkrét helyzet elemzésén, megoldásán alapul.

Az eljövendőben egyre nagyobb szerephez jut majd a nálunk is dinamikus fejlődésnek indult marketing alkalmazása.

Biztos, hogy néhány év múlva létrejönnek nagyobb vállalatainknál a komplex, több szakemberről álló marketing csoportok.

Hogy ezekbe a csoportokba felkészült, megfelelő ismeretanyaggal rendelkező közgazdászok kerülhessenek, ez az elkövetkező évek oktatásának feladata.

P. A.

Látogatóban

Rábai Miklós Kossuth-díjas, a Magyar Állami Népi Együttes vezetője az egyetemi tánckar próbáján

Foto: Kádár

Hirdetés

Az Erdékvédelmi Bizottság közli, hogy egyetemünk hallgatói szívesen vállalnak korrepetálást, tanítást, illetve konzultáció-vezetést esti hallgatók szá-

mára: matematikából, statisztikából, könyvtiteltől, politikai gazdaságtanból és nyelvekből. Oradási ideje, helye, díja meggyezés szerint. Erdékvédelmi lehet: III. emelet 382-es szobában az Erdékvédelmi Bizottságban. Telefon: 186-850/138-as mellék.

BŰNÜGYI ESETEK

Szeptember 26-án tettenérték Blöff Andrást, a Közgazdasági Egyetem negyedéves hallgatóját, amint éppen lelötte egy vice negyven éves poénját. Ezért a bíróság Blöff Andrást három hónapi felfüggesztett „Zsan”-vice hallgatásra ítélte. Az ítélet nem jogerős.

G. Ede, tizennyolc éves hallgató szeptember 27-én az Egyetem lépcsőjén lejtővel elcsúszott egy almacsutkán, mikoris táskájából egy 1968-as háromlőtű német puskát esett ki. Dr. Tanár Antal jelentette az esetet.

G. Edét, jogtalan fegyverrelés miatt a bíróság fél évre eltiltotta a közügyektől.

P. Q. R., 18, 19, 20 éves elsőéves lányok október 12-én a Gólyabálon galádul elcsábították, majd halálra táncoltatták a gyanútlannul ott megjelent Z. S. ötödéves hallgatót. Az esetet szenttelenül nézte végig 119,5 tanuló. A büntetőeljárás megindítottuk.

Számár Samu másodéves, júniusban a matek utóvizsgán különösen gyertylen módon kikészített három tanárt. Egy kérdés elől menekülve léptek a nyakára, mielőtt 50 Ft pénzbírságra ítélték. A büntető eljárás megkezdése előtt ügyét átadták a kerületi elmeógyógyintézetnek. M. H. K.

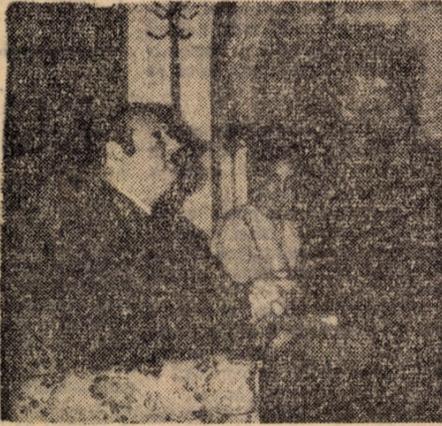
Kedves Abody Béla!

Valamiféle influenza- vagy náthajárvány dől Budapesten újra, erről tanuskodik a sok szipogás és prüszkölés is nálunk az egyetemen, s ezért nem tűnik majd obligát udvariaskodásnak, ha megköszönjük, hogy eljött hozzánk, elfogadta meghívásunkat. Láttuk, hogy gigászi küzdelmet vívott újra, meg újra kitörő náthájával, s jól esett, hogy ennek ellenére nem hagyott minket gyorsan faképnél, ahogy azt már más előadók megtették.

Több szempontból volt nagyon kellemes ez a klubban eltöltött este, de a legfontosabb talán mégis az, hogy egy estére újra közelkerültünk a középiskola bevégezésével kicsit hűtlenül elhagyott irodalomhoz. Nem akarunk mentegetőzni, hogy a sok tennivaló, s a töménytelen szakmánkhöz kapcsolódó könyv miatt fordítottunk részben hátat az irodalomnak. Ezt nem tehetnénk tiszta szívvel, s nincs is így, hiszen amint egy kis lélegzethez jutunk, megpróbáljuk behozni a lemaradást, s elolvasunk egy-egy új könyvet, színházba járunk. De mindezek ellenére elmaradtunk, s kicsit kiestünk az életnek ebből a területéből.

S ezt a hiányérzetet pótolta nekünk lehetőségeihez képest ez az este, amin, mint régen vitákon és beszélgetéseken, újra írókról, könyveikről volt szó, s jól esett hallani személyes véleményét, válaszait kérdéseinkre.

Talán udvariatiannak tűnik, hogy erről előbb beszéltünk, s hogy fontosabbnak tánt számunkra, hogy egyes írókról és alkotásaikról őszinte, néha még csipős választ, véleményét mondott, mint a személyéhez kapcsolódó kérdésekre. De hiszen mint válaszaiból kitűnt, a kettőt vajmi nehéz lenne elválasztani egymástól, hiszen életének majdnem minden mozzanata szervesen kapcsolódik az irodalomhoz, magához az úgynevezett irodalmi élethez. S talán éppen ez az állandó átfedés s természetes, közvetlen stílusa tette, hogy elfelejtettük, hogy egy egyetemi klubban egy nyilvános „író-olvasó” találkozón veszünk részt, s egy baráti társaságban lefolytatott beszélgetés maradt még emlékezetünkben. Persze, a népszerűség maga is ismert, ne-

Abody Béla a klubban (Kádár János felvétele)

nünk ennek ellenére mégis különösen érdekes volt egy ilyen baráti beszélgetésen a tő és a rádió után megismerkedni magánéletével, gondolataival, hétköznapjaival.

Persze tudjuk, hogy nem minden kérdézőt ilyen irányú érdeklődés vezetett, s ha egyáltalán ez lehetséges, így utólag is elnézését kérjük. Higgye el, drukkoltunk, hogy választ ezekre a kérdésekre is őszinték és igazak legyenek, s megkönyebbültünk, amikor kiderült, hogy ilyenek. Ezeket a frappáns és mélyen őszinte válaszokat külön köszönjük.

Talán túlságosan szubjektív lett ez a néhány köszönő sor. De nem is nagyon lehet másképpen szólni egy ilyen találkozóról: mert ritka jó légkörben eltöltött este után bücsűztünk el. Természetesen nem végleg, hiszen a rádióban, a tv-ben, s az újságokban újra találkozunk egymással. S talán már egy kicsit a személyes ismerősök örömeivel is!

Patkó András

GÓLYABÁLI ELŐZETES

RÖGTÖN AZZAL KEZDEM, hogy tisztázunk egy lényeges, a gólyabálról elmaradhatatlan dolgot. Mi is az a gólyabál? Amikor először hallottam a gólyabálról, még általános iskolás voltam, fogalmam sem volt róla, hogy az mi fán, pardon, mi iskolában terem? Elképzeltem egy bált, az állatkertből kölcsönkért idomított gólyák keringőjével békazenére. (Van, aki úgy tudja, gólya hozza a gyereket — szerk.) Azóta már voltam gólyabálon is. Nagyon csalódtam, még csak gólyabálon sem táncoltak. Ugyanis a gólyabál = elsőéves egyetemisták, gólyák avató bálja.

Már akkor csatlakoztam a csőrdőmet, s itt végre elmondhatom, van egy óriási, lényeges hasonlóság a gólya, mint madár, és a gólya, mint ember között. A gólya ha elfárad, (vagy ha már sörözgetett egy kicsit) letezi a kettes számú lábát is, s ezzel pontosan száz százalékkal növeli stabilitását. Az „elfáradt” ember mechanizmusa is ugyanez. Csak ez esetben a kiindulópont két egység és ehhez jön hozzá még a százszázalék.

A műsortól nem sok jót várok. Hogy miért? Mert az én humoreszkemet úgy sem adják elő. Itt csak a befutottak érvényesülhetnek. Még jó, hogy be sem adtam a pályaművem. Most pedig megyek, és veszek egy beugró, 10 éven alulitaknak, hadiövezetnek és egyetemistáknak féláron adják. Csak nehogy valaki elmesélje ezt a zsoldosztásnál, — még vétnék velünk egy másikat is!

(Ka)°cs

Elnézgettem magamat a plakátkiállításban. Az egyetlen felfedeztem egy gólyafűt és egy gólyalányt, megtépzottan, sután táncoltak. Elkéserítő látvány volt. Hát csakugyan ilyenek vagyunk? Egyik képen more vagyok, mint egy mohácsi busó, a busójárás feltalálása előtt. A másikon viszont vigyorok, és úgy nézek ki, mint egy félbevágott citrom.

Múltkor számunkban GÓZGÁZ GERZSON megbíráta a nyelvi tanszék óra- és terembeosztását. Ezzel kapcsolatban Nagy Tamásné előadó, aki ez ügyben illetékes, a következőket közölte:

Az egyetemi nyelvtanítás és annak hatékonyabbá tétele nem új keletű probléma. Pedagógiai okokból szükséges lenne a nyelvi órákat délelőtt tartani. Ezt egyébként indokoltá teszi, az ún. „lyukas órák” elkerülése is — ami a hallgatóknak igen kellemetlen.

NEM A MI HIBÁNK

Mi ezzel szemben a helyzetet? Farkas István elvtárs teremhiányra hivatkozva, főleg a délutáni órákban — tehát jórészt 4 órától 6-ig — tudott számunkra csak termet biztosítani. Konkrétan: hétfőn 12-2 között igényeltünk 19 termet, kaptunk 4-et, pénteken ugyan-

ebben az időpontban 25 terem helyett csak hatot bocsátott rendelkezésünkre. Ezek a legkiválóbb esetek, de folytathatnám a sort tovább.

Jó lenne, ha a teremelosztásban fokozottabban vennék figyelembe a tanszék igényeit, azé a tanszékét, amely négy éven keresztül foglalkozik az egyetem minden hallgatójával. Mert jelenleg úgy áll a dolog, hogy a mi igényeink kielégítése csak az összes többi tanszék után következik. — Így —

• AZ ÉV MÉRKŐZÉSE •

HÉTFOŊ A BEAC PÁLYÁN — GUILLOTIN ÉS BOX-KESZTYŰ — SZŐKE SZAKÁLL A TENGELYBEN — JÁTSZIK-E AZ ARAB DEMON? — MI LESZ AZ ARANY BALLÁB?

KEFIR 68

Hétfőn délután szenzációs eseménynek néz elébe a Népstadion helyett a BEAC-pályára. 22 közgázos + a tartalékok vívják meg az ádáz harcukat a pályán a Kefir 68-díjért. Az izgalom érthetően nagy mind a két csapatban. Először a FIR/Kászokat látogattuk meg: Kincses György edző, kapus és főszerkesztő így nyilatkozott: Nyerünk!

A Kultúr/Egyesületek edzője, Nográdi László pedig a

következőket mondotta: Mi is! És hogy mi lesz a végeredmény? Ki tudja? Majd meglátjuk!

És hogy nem akármilyen meccs lesz ez, bizonyítja az is, hogy a kultúrosztály ruhájában már folyik a próbálgatás, ki mit húzjon fel, mert jelmezes karnevál is lesz a meccs előtt, ahol — megerősített hírek szerint — egyesek bokszkesztyűvel kívánják a kultúrosztály csapatát pánikba ejteni.

Meg kell mondanunk, tiltakozunk az efféle pszichológiai fegyver ellen, hátha ennek hallatán a kultúrosok felhajtának valahonnan egy kerekken guruló guillotint, a FIR-csapat lélektani összehúzóeszközére.

A kavalkád után kezdetét veszi a derby. Kezdő rúgónak engem akarnak felkérni, de én sajnos éppen hétfő délutánra fontos telefonát várok. (Hátha van Isten és elhívna a meccsről...) Azonban szerencsére Pécsi Hidkő ráért, és így az ő rúgása nyomán indul meg a másfél órás ádáz küzdelem. Ezt nevezem rúgásnak!... Ez aztán boka, ez aztán rúgás!...

A MECCS

Hát ez lesz a foci. Ilyen még nem volt, nem van és nem lesz. A FIR-kapuban: Kincses — vékonydögű csatár vigyázat! — a maga alig 93 és fél kilójával már az edzésen is úgy elálta a kaput, hogy gólt csak akkor tudtunk rúgni, ha előbb elcsalogattuk a szögletzászlóhoz. No és a háttérdek? Minden idők legjobb becskéje vigyázzak a FIR 16-osát. Kádár, a robusztus balhátvéd, aki saját bevallása szerint már kézilabdázott is, meg egyébként is jól tud fényképezni... Szőke szakáll — alias Kurtán Lajos lesz a háttérdek tengelye, meg aztán ő fog sepregetni egész időben, felmosni fog esőhulláskor, mert ez neki olyan jól áll. Halász Géza — mint jobb-beck, főleg a FIR-csatároknak fog vigyázni, nehogy valaki öngólt lőjön a Kincsesnek. Micsoda szervezés!

De most jön csak a halfor. Fehér Alajos jó írodalmár, úgy, hogy a jó foci eleve biztosítva van. Sörös János, a stat. tisztvá tanára, rá is fontos feladat vár: ő fogja regisztrálni a gólokat.

A jobb szélen Egerszegi Csaba kíván riadalmat okozni az ellenfélnek, én ugyan megpróbáltam lebeszélni róla, de ő egy makacs fiú, s ilyenekből lesz a jó futballista. Hát csak vigyázz!

„Füleg Jimmy, király úr”, Farkasházy Tivadar sem hiányozhat a jobb középből, ő mint régi lövész, csak összerugdos valamit.

És most jön a Császár, a Szőke herceg, Pongrácz György! Tuss!!! Trattata-ta. Ő már nemcsak, hogy látott focimeccset, de mint sportújságíró már írt is ilyesmire. Kész profi. A taktika szerint ő fogja a gólokat rúgni. Reméljük, nem csalódunk benne.

A balközépet Faragó Bandi képviseli, rá sem árt vigyázni, a FIR csapatának. Különösen vonatkozik ez azonban László Gyula, alias Leila, az arab démon esetében, kinek feladata a belső csatások kiszolgálása. Ez neki testhez álló feladat — pincér korában már sokat foglalkozott ilyesmivel. Hátha labdával még jobban fog menni!

Hátra lenne még a KE-csapatának bemutatása. De ez meg minek? Úgy is mi nyerünk! Elég csak ennyi róluk: Rák György, Nográdi László, Alföldi Lajos, Rózsa Róbert, Gergely Ákos, Lantai András, Mészáros Tamás, Gyarmati György, Lenk Géza, Stiegelmayr Károly, Pataki János.

BEE-GEES? NEOTON

A mérkőzés érdekessége, hogy két féldíj között szünetet fognak tartani. A szünetben kultúrműsor. Kabaré, zene, megymás, garantáltan nevetőizom rándulással. Hogy zene honnan lesz, az még a jövő titka. Ugyanis a NEOTON nem biztos, hogy eljön, a Bee-Gees sem adott még határozott választ, úgy, hogy a rendezőség itt áll a legnagyobb zűrből és zavarban.

Ha a Ray Phillips sem segít ki bennünket, akkor magnóról fogjuk elandaltítani a közönséget — mondtotta munkatársunknak a főkulcsos.

A második féldíjot illetően, lásd a MECCS alcímben találhatóakat.

TOMBOLA — MISS KEFIR

A megváltott belépőjegyét senki ne dobja el, hallottuk az információt, ezzel ugyanis mindenki részt vehet a tombolán. Itt kisorsolásra kerülnek: bérletek a budafoki boricébe három állandó belépő egy sztriptizbarba és, hogy a lányoknak is maradjon valami: a szerencsés nyertesek díjmentesen megtekinthetnek egy férfi fehérnemű divatbemutatót. Persze lehet, hogy még ezenkívül is csurran-cesszen valami...

Különösen nagy érdeklődésre tarthat számot, a Miss KEFIR választás.

Először Mister KEFIRT akarunk választani, de hát a férfiak olyan szegénylősek. Reméljük, a lányok között több lesz a vállalkozó. Mindenki jelenkezhet, udvari fotósunk, Kulcsár Józsa bárkiről szívesen csinál felvételeket, premier

SPORT

Indul

a házbajnokság

Ebben az évben is megrendezzük a már hagyományossá váló házbajnokságokat a különböző sportágakban. A férfi és női asztalitenisz-bajnokságnak már konkrét időpontja is van: október 9-én szerda, délután 2 óra.

Ezenkívül egyéni sakkbajnokságot szervezünk. A kosárlabda-bajnokságra — amely összevont — több szakokból álló csapatot szervezünk október 12-ig; asztalitenisz-bajnoksági benevezéseket pedig október 9-ig fogadunk el a 10 órás szünetekben a KISZ VB-n, Bus János hallgatónál.

planban. Hát még arról, a di megnyeri a Miss KEFIR-díjt.

ARANY BALLÁB

Az est fénypontja az lesz, amikor a Mező utcában meggyűjtjük a neonlámpákat.

No meg a 11-es rugóverseny. Kizárólag lányok részére. Itt dől majd el, kit illet az Arany balláb.

A díj átadása ünnepélyes keretek között fog lezajlani,

a tombolán, (ha nem a RENDEZŐSÉG)

avagy TOMBOL A közönség?

már csak a boldog nyertes és az Arany balláb hiányzik hozzá. Ezt ugyanis valaki elcsórta. De mindenki fogadkozik, hogy legkésőbb keddre meglesz, ha addigra sem kerülne elő, hétfőre csináltatunk egy másikat.

KÖZLEKEDÉS

Az IBUSZ, az Interkontinentál és a Kultúrosztály gyalogos különjáratokat indít, útközben Teach-in, fagyaltosztás és egyéb kacagató produkciók. Nem bánja meg, aki eljön.

Tehát találkozunk október 7-én, hétfőn délután 3-kor, a BEAC-pályán!

— bors —

KÖZGÁZ KARESZ és az átszervezés

Sűrű, setét az éj, súvölt a déli szél, és ráadásul ma volt a beiratkozás. Mivel ebből hívós vagyunk, paplan fülig, továbbá irány a szenderegés, horkolás ün-dül! Félálom és háromnegyedálom között ingázva rémet látomásosok, Hungária együttes után szabadon. Íme:

Első tanítási nap. Harmadik emelet, meleg van, központi fűtés még nincs, dékáni hivatal még úgy sincs. Meg is szűnt, meg át is szervezték, de lehet, hogy még van, csak nem tudni, hol. Jótét lelkek küldenek az első emeletre, de utánam sügér, hogy nem biztos, hogy már ott van a mostéppenmitudom-énhogyhívják hivatal. Megyek balra, ott nincs. Kóválygok jobbra, a helyzet csak annyiban változik, hogy ott sincs. Gondolok egyet, majd még egyet, és peckesen indulok az országos kék turistajelzésen nyugat-délnyugatnak, az legálább egy biztos útvonal... Mék, mendegelek, időnként bebetárolkozom, és mindjárt Kőszeg után kis, szürkeruhás emberke érdeklődik barátságosan, nyakában géppisztollyal, hogy Wohin gehen Sie zuzuf?... Hm, ez már az osztrák határország, ezek szerint lehet, hogy mégsem erre kell leadni az indexet? — Rövid, kellemes viszonzatloncolás után újra ott állók a Dimitrov placcon, ahol a part szakad, csak egy Matrózcsárdával feljebb. S mivel egy kitartó sportember nem ismer lehetetlent, elszántan indulok ismét befelé.

A portán nem tudnak átba-igazítani, így a büfé felé veszem utam. Az egyik asztalnál Kolumbus és Marco Polo merednek maguk elé, kissé zordul, néhány iránytű és távcső társaságában. Kristóf szerint Amerikát még csak meg lehetett találni valahogy, de hogy a tanulóviszony-igazolást hol kapja meg, azt csak az a Szent Inkvizíció tudja. Marci derül-látóbb, elvégre ő félig gyalog ment Kináig, szóval tréningben van. Különbösen is, már Leonardo is megmondta, hogy a dékáni nem vész el, csak átalakul. Hát a miénk egy kicsit azt csinálta. Sebaj. Másnapra meglett. Annál is inkább, mert közben felébredtem, és rájöttem, hogy az élet nem is olyan bonyolult. Sőt. Még bonyolultabb. Különösen, ha bonyolult-ják. Vizont a bonyolítás egy-egy elég egyszerű lehet, úgy-hogy engedtessek meg nekem beszélni még néhány racionális ötlettel. Tehát: mit, hova és miért?

Íme a lista: 1. PG-tanszéket az asztalosműhelybe, hogy a munka közvetlen társadalmi hatásait tanulmányozhassák. 2. Filo-tanszéket a pincébe, ott elmélyültebben lehet gondolkodni a lét, a tudat, továbbá a korszerű rágcsálóirtás kérdéseiben. 3. Testnevelés tanszéket a tetőre, megközelítés a villámháritón történő felmászás útján, aki így is odaér, az egyúttal a féléri aláírást is megkapja. 4. Portát a Gazdaságföldrajz-tanszékre, avval a sok térképkel csak útbá tudják majd igazítani az embert, hogy hol is a dékáni? 5. A Gazdaságföldrajz-tanszékét viszont a portára, és utcai kirakatot létesíteni, amelyben reklámképpen tesztvizsga-kérdéseket és módszereket mutatnak be — majd mindjárt nem lesz jövőre akkora túljelentkezés az egyetemre... 6. A klubot a nagyelőadóba — bár lehet, hogy a valóság ezt az elképzelést már kissé túl is haladta... 7. A KÖZGAZDÁSZ szerkesztőségét a Matrózba — a munkatársak kívánságára. 8. A Kultúrosztályt viszont a BEAC-pályára, hadd készüljenek állandóan a KEFIR-re, rájuk fér... 9. Végül a dékáni hivatalokra (azaz utódaira) is ráférne még egy kis újítás: a liftekbe kéne helyezni őket, ott aztán végleg nem találna senki sem, és oda hallgató különben sem léphet be, miáltal a probléma végleg le lenne zárva. (Utóbbit különben magamnak, azaz indexemnek is kívánom, csak nem elégtelenre valamely fentemlített intézmény által...)

Sz. I. J.

Heti kérdésünk: Mit vár a KEFIR-től?

Farkasházy: Remélem, hogy találkozom a labdával.

Egerszegi: 6:4 a FIR-nek!

Kádár: Tízet lövök — A mi kapukba! (Szegény — mi)

Kinóses: Legfeljebb a Pécsi Ildikót engedem be.

Foto Kulcsár: Már régóta akartam síró kultúrosokat fényképezni...

Kurtán: Nulla: nulla!

Pongrácz: Nem fog esni az eső.

László: Minden csak hozzáállás kérdése. Bizom abban, hogy a sok jobb lábas között, majd az én két ballábam is pánikszzerű sikert hoz.

Faragó: Megvédjük az egyetem hírnevét, és töretlen harci szellemmel diadalmaskodunk a Kultúr felett.

Szalmári: A kultúrosok Bécsig futnak, mint Jellasi és Schirilla (utóbbival a klubban már jó előre konzultáltak, van realitászérkük).

Borsi: Tiltakozom, én nem vagyok a kultúrosok beépített embere!

a lepel alatt

LEILA, az arab démon?

Ma is fáj, hogy anyám otthagya és harmadszor is férjhez ment. Egy gebines üzletet vezetnek a Vasas pálya mellett. Ennek ellenére sincs villánk a Rózsadombon, csak egy kis telkünk a Velencei tónál. Igaz, kocsink az van, de ezt még anyám férje amatőr korában szerezte.

En közben elvégeztem a gimnáziumot és a Közgazdasági Egyetemre jelentkeztem. Másodszorra felvettek.

Származása?

Anyai nagyapám a fel-egyedül, otthoni segítségére már nem számíthatott, a gyárban keveset keresett, ezért rábizott nagybátyámra. Három évig voltam Miska bácsiéknél Jászládányban, s bár nagyon hiányzott anyám, remekül éreztem magam, ott láttam először tehenet, szigorú nevelésük ellenére nagyon megszerettem a falusi életet és elhatároztam, ha megnövök, paraszt leszek.

A második általánost kezdtem éppen, amikor anyám újra férjhez ment. A gyárban, ahol dolgoztam, elvette egy szerzőmunkát. Nevelőapám művelt ember volt, pedig nem mint kitért pap, vagy hírlapíró tért át erre a szakmára, már apja, nagyapja is szerzőmunkát csinált. Bizonyára merő véletlen, hogy párttagsága ellenére sem neveztek ki igazgatónak sehová, megmaradt annak, ami volt, szerzőmunkát csinált. Mondanom se kell, hogy anyám szülei nem tartották bele a kapcsolatot, ennek ellenére bizonyára eljutott feletteseihez, hogy milyen családba nősült be, és így már talán érthetőbb kinevezésnek elmaradása. Mai filmrendező elképzelésének további életpályája sem felelt meg. A személyi kultusz éveiben nem itélték büntetőbüntetésre, az ellenforradalom napjaiban nem volt üldözöttnek kitéve, sőt nem is disszidált. Ezekben az években midőssze annyi történt vele, hogy a végén mégiscsak kineveztek művezetőnek. Ugyanígy dolgozott tovább és nem csinált a műhelysarkában egy kis írodát, hogy evéssel és újságolvasással üsse agyon a munkaidőt. Szeretett engem és bár sohasem fogadott örökbe, őt éreztem igazi apámnak.

Ma is fáj, hogy anyám otthagya és harmadszor is férjhez ment. Egy gebines üzletet vezetnek a Vasas pálya mellett. Ennek ellenére sincs villánk a Rózsadombon, csak egy kis telkünk a Velencei tónál. Igaz, kocsink az van, de ezt még anyám férje amatőr korában szerezte.

En közben elvégeztem a gimnáziumot és a Közgazdasági Egyetemre jelentkeztem. Másodszorra felvettek.

KLÍMA

A most nyáron leszerelt katonák — bármilyen különösnek, sőt csodálatosnak tűnik is ez — vágyakozva gondolnak vissza bakaéletük néhánynak (akkor bizony kellemetlen) emlékére. Hogy melyekre? Például a gázalárca. És hogy mikor történik ez a rendkívüli eset? Általában matek, PG, gazdaságtörténet előadás alatt, az I. előadóban. Nem is csoda. A reggeli kellemes hűvösség a délelőtti folyamán átadja helyét a forró, páratel légtömegeknek. A levegő egyre fojtóbbá válik, az oxigénből már csupán némi emlékeztető maradt, a hőmérséklet emelkedik. A trópusi éghajlatot az a néhány száz hallgató állítja elő — perze társadalmi munkáiban —, akiket a Magasságos Órarend egész délelőtti részéért; minden szellőztetés nélkül.

A tudományok súlya alatt roskadozó golyák ezt az újabb természeti csapást nagyon nehezen viselik el. Nyűgösködnek. Durcásak, szidják a Jóistenkét, meg még néhány közelebb elérhető személyt, akiket a jó viszony fenntartása érdekében nem nevezek meg. S néhányan csendesen emlékeznek a jótékony, minden szagot kizáró gázalárca.

A gyanútlan szemlélő könnyen tévedésbe esik; azt hiszi, hogy ott a mennyzet alatt előforduló rácsos lyukak szellőztetés szolgálnak. Nem. Az csupán csel. A levegő tisztítása hadititok, és csak az éjszaka leple alatt végezhető el. (Reggelre legalábbis mindig jó a klíma.) Délelőtt — amikor oly nagy szükség volna rá — nem alkmazható!?!? — spé —

Anyám nehezen nevelt egyedül, otthoni segítségére már nem számíthatott, a gyárban keveset keresett, ezért rábizott nagybátyámra. Három évig voltam Miska bácsiéknél Jászládányban, s bár nagyon hiányzott anyám, remekül éreztem magam, ott láttam először tehenet, szigorú nevelésük ellenére nagyon megszerettem a falusi életet és elhatároztam, ha megnövök, paraszt leszek.

A második általánost kezdtem éppen, amikor anyám újra férjhez ment. A gyárban, ahol dolgoztam, elvette egy szerzőmunkát. Nevelőapám művelt ember volt, pedig nem mint kitért pap, vagy hírlapíró tért át erre a szakmára, már apja, nagyapja is szerzőmunkát csinált. Bizonyára merő véletlen, hogy párttagsága ellenére sem neveztek ki igazgatónak sehová, megmaradt annak, ami volt, szerzőmunkát csinált. Mondanom se kell, hogy anyám szülei nem tartották bele a kapcsolatot, ennek ellenére bizonyára eljutott feletteseihez, hogy milyen családba nősült be, és így már talán érthetőbb kinevezésnek elmaradása. Mai filmrendező elképzelésének további életpályája sem felelt meg. A személyi kultusz éveiben nem itélték büntetőbüntetésre, az ellenforradalom napjaiban nem volt üldözöttnek kitéve, sőt nem is disszidált. Ezekben az években midőssze annyi történt vele, hogy a végén mégiscsak kineveztek művezetőnek. Ugyanígy dolgozott tovább és nem csinált a műhelysarkában egy kis írodát, hogy evéssel és újságolvasással üsse agyon a munkaidőt. Szeretett engem és bár sohasem fogadott örökbe, őt éreztem igazi apámnak.

Ma is fáj, hogy anyám otthagya és harmadszor is férjhez ment. Egy gebines üzletet vezetnek a Vasas pálya mellett. Ennek ellenére sincs villánk a Rózsadombon, csak egy kis telkünk a Velencei tónál. Igaz, kocsink az van, de ezt még anyám férje amatőr korában szerezte.

En közben elvégeztem a gimnáziumot és a Közgazdasági Egyetemre jelentkeztem. Másodszorra felvettek.

EREDMÉNY-HIRDETÉS

A KÖZGAZDÁSZ szerkesztősége és a KULTÚROSZTÁLY golyabáli kabarepályázatára hét pályamű érkezett be. A bíráló bizottság az alábbi díjakat ítélte oda:

I. díj (400 Ft) A „Pán” jellegű pályázat.

Farkasházy Tivadar V. ter-mat.

II. díj (200 Ft) A „Piros a paprika, de csip” jellegű pályázat.

Borsi György II. ter-mat.

III. díj (100 Ft) A „Komámasszony hol a reform” jellegű pályázat.

Halász János II. külkeres. A bíráló bizottság által dicséretben részesített további két pályaművet láthatjuk és hallhatjuk majd a golyabáli kabareában.

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja Megjelenik kéthetenként a tanulmányi időszak alatt Felelős szerkesztő: Kincses György Szerkesztőség: Budapest, IX., Dimitrov tér 8. Telefon: 186-850/138 Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. Készül a Szikra Lapnyomdában